

Ruh ve Madde

Metapsişik Tetkikler ve İlmî Araştırmalar Derneği Yayın Organıdır.

Dernek adına Sahip ve Sorumlu Müdür:
Ergün ARIKDAL
Genel Sekreter:
Selman GERÇEKSEVER
İdarehane ve Dernek Binası .
Pangaltı Kurtuluş Caddesi No: 14/1
(Akbank bitişiği)

Haberleşme. Abone ve Havale Adresi :
RUH ve MADDE. P.K. 1157 — İSTANBUL
Abone ücreti : Yıllık 150 TL. - Yurt dışı 180 TL.
Telefon : 46 76 08 (19.00'dan sonra)

Cilt : 19 Sayı 226 Kasım 1978

Dizgi, Baskı, Kapak : TAŞ Matbaası (Tel.: 22 92 72).

Cilt : Oğuz Mücellithanesi

Sevgili Okuyucular

«Ruhun Kurtuluşunda HİNDUİZM» isimli yapıtı yayınladık. İlgili çekici bir kapak baskısı ile sunulan kitabın niteliğini sizler daha iyi saptayacaksınız. Ödemeli olarak Ruh ve Madde'den isteyebilirsiniz. Kış mevsimi, bir bakıma, kitap okuma mevsimi gibi kabul edilebilir. Biz de yayınlarımızı bu altı aylık devre içinde daha sıkça sunmaya çalışacağız. Hayırlısı olsun.

22 Mart 1948'de Bedensiz Varlık Mustafa Molla «Dünyanın hali ne olacak» sorusuna, bugün yaşamakta olduğumuz tabloyu tanımlayarak cevap vermişti. Bu cevabı gelecek sayıda, yalın dille, kısmen yorumlayarak, yayınlayacağız.

Bu «Ruhsal Tebliğ'den» bazı bölümleri şimdiden düşünmekte yarar vardır sanıyorum :

«Yangınlarınız olacak ve bu yangınları seller söndürmeyecek; tufanlarınız olacak, bu tufanları güneşleriniz dindirmeyecek; evlâtlarınız olacak, onlar yollarını görmeyecekler; elleriyle kendilerini boğazlarken mutluluğu aramakta olduklarını sanacaklar. Bütün bunlar hep isteklerinizin perişan manzarasıdır....

«İktidarınız ve partilerden,

Ne hükûmetlerden,

Ne malzemelerden gelir.

İktidarınız ancak sizin keşfetmek kudretini gösteremediğiniz bir kaynaktan gelecektir :

Yani Kalbinizden ve Vicdanınızdan.»

«Emin olmalısınız. Her şey ve olay bir bunalımın sona ermesidir.» ...«İnşallah hiç bir zaman meyas olmayacaksınız. Şart : Olaylardan ibret almak.»

Selâm ve Sevgiler

E. ARIKDAL

Modern Düşüncenin Zaafları

● Frederick Mayer

20'nci asrın filozofları Kant ile Hegel'in gölgesinde barınırlar. Alman felsefesinin klasik sistemleri, insan zihni için birer âbide değeriyle hâlâ ayakta durmaktadır. Kendi asrımızda bunlardan daha üstünleri meydana getirilmedi. Zamanımızın düşüncesinde şâkirt ruhunun ileri gittiğini söyler ve felsefemizin büyük bir kısmına ikinci sınıf düşünce damgasını basarsak buna hiç şaşmamalı. Çünkü felsefenin hayati meselelerini düşünemiyor ve bunun yerine sathi doğuşlarla yetiniyoruz.

Besbelli ki, bugün teknik düşüncede bir yaratıcılık eksikliği mevcuttur. Bunun sebebi, Batı kültüründe göze batan ruhi bir bitkinlik olabilir. Bu hal, en iyi ifâdesini benliği saran şüphecilikte ve kaçınılmaz yok olma duygusunda bulur. Bununla beraber, böyle bir duyguya kapılmaktan sakınmamız gereklidir. Bunun için geleceği güvenle karşılamalı ve insan tabiatının güçlerine inanmalıyız.

Bugün felsefenin ana görevi üzerinde değişik kanaatların mevcut oluşu, çok üzücü bir şeydir. Bu hususta bazıları ilim kategorilerinin açıklanmasına, bazıları mantıkî analize, daha başkaları ise geçmiş teorilerin incelenmesine en önemli yeri verirler. Bununla beraber, bize çok lâzım olan bir felsefenin sadece 17 nci ve 18 inci asırların problemleri ile yahut Aristo ve Eflâtun'la değil, hayatla da belli bir ilgisi olmalı ve daha çok yaşanmaya değer bir geleceğin kurulmasına yardımcı dokunmalıdır.

İlimde ve modern teknolojide meydana gelen gelişmeler, gözlerimizi ileriye göremez hale getirdi. Modern insan, Ortaçağ insanının teolojiye bağlandığı kuvvetle, ilme güveniyor. Teknolojik icatların gelişmesi ile her müşkülün otomatik bir tarzda çözülebileceğine inanıyor. Gerçi ilim çağı bize daha iyi araçlar kazandırmış, toplumların hayat seviyesini

yükseltmiş ve tabiatı daha etkili bir şekilde kontrol etmemizi sağlamıştır, fakat otomatik ilerlemeleri hiç bir zaman vaad edecek durumda değildir. Gerçekte biz, söz konusu araçlar üzerinde kontrol gücümüzü kullanmadığımız takdirde, otomatik imha tehlikesiyle yüz yüze bulunuruz.

İlmin sınırlarını iyi bilmeli ve bugünkü teorileri mutlak olarak kabul etmemeliyiz. Spencer misali, ilim teorilerinin zamanla nasıl itibardan düşeceklerini göstermektedir. Başka alanlarda olduğu gibi, ilim prensiplerinde de dogmatik olmak hatalıdır.

İlim anlayışı deney ruhu ile ilgilidir. Felsefe bu ruhu kendine mal ederken şüphesiz basit bir ilmi çalışmadan farklı olacaktır. 20 nci asırda hiç bir düşünür, tabii ilimlerimizin başlıca özelliği olan faraziye metodunu bir kenara bırakamaz. Bugün felsefe, en önemli kısmıyla hâlâ ilim öncesi devrenin bir devamıdır. John Dewey felsefede yeniden inşayı istediği zaman deney ruhunu hâkim duruma getirmeğe çalışıyordu. İhtimal geleceğin filozofları, bugün teorilerini kesinlikle ifâde eden ve yeni buluşlar ortaya atan ilim adamları gibi olmak suretiyle dağınıklıktan kurtulmanın yollarını öğreneceklerdir.

Geleneğe bağlılık, teknik felsefede hâlâ kuvvetlidir. Biz şimdiye kadar yeni psikoloji ve biyoloji teorilerinin önemini ve Einstein'ın izâfiyet teorisinin mânasını yeteri kadar anlamış değiliz. Açıkçası, telâkkilerin değişmesi gerekiyor. Meselâ, bundan böyle biz zihni bir cevher olarak kabul edemeyeceğimiz ve sâf akıldan ve a priori kategorilerden söz edemeyeceğiz. Epistemolojinin önemli kısmı şimdiki ilimle değil, tarihle ilgisi olan bir sembol gibi görünecektir.

20 nci asır düşünürlerinin bir çoğu, tamamiyle septik olmakla modern olabilecekle-

rini sandılar. Bu kanaatlarının etkisi ile bu düşünürler, eski Yunan medeniyetinin son devrelerinde felsefede söz sahibi olan septiklere benzediler. Septiklerin şüpheli metodla çalışmaları hiç şüphesiz çok önemli idi, fakat bu sonunda Yunan medeniyetinin çökmesini kolaylaştırdı. Şüphe metodunun felsefede değeri büyüktür. Fakat septik şüphelilik düşüncemizi istilâ edecek dereceyi bulursa, kararsızlıklara ve entellektüel hayatın ölümüne sebep olur.

Felsefe okulları bugün yırtıcı bir savaş içindedirler. Meselâ; idealistlerle materyalist ve realistler, natüralistlerle personalistler ve egzistansiyalistlerle mantıkçı pozitivistler arasında düşmanca çatışmalar mevcuttur. Tartışmalar ölçülü olursa zihin hayatına canlılık verir, çeşitli fikirlerin teatisini mümkün kılar ve daha çok tolerans yaratır, fakat gâye haline getirilerek şiddetli çatışmalara girişilirse gerçek felsefî düşünmenin dışına çıkılmış olur. Arzu edilen, değişik okullar arasında daha çok işbirliği ve karşılıklı anlayıştır.

Bugün düşünürler zamanımızın önemli problemlerini görmemezlikten geliyorlar. 20 nci asır filozoflarının eserlerini karıştıracak olursak görürüz ki, ben ve kendiliğinde varlık hakkında düşünceler ileri sürülmekte; teknolojinin doğurduğu hayati problemler, siyasî ideolojiler ve devletin geleceğinin incelenmesi bir tarafa bırakılmaktadır. Bu eserde felsefenin geleneksel problemleri yüz kadar farklı şekilde ifade edilmekte ve meydana getirilen yeni sistemler eskilerin incelenmesine dayanmaktadır.

Ancak ruh ve beden münasebeti yahut kategoriler hakkında 18 inci asrın görüşlerini farklı şekillerde ifade etmek bugün yeterli değildir. Felsefe, gelecekle ve medeniyetin ayakta durması ile ilgili daha konkrut problemlerden bahsetmelidir.

Geleceğin felsefesi daha iyi bir matematik ve müsbet ilimler öğrenimine ihtiyaç duyacak ve a priori genelleştirmelere daha az yer verecektir. Felsefe daha derin bir gerçekçi görüşe bağlı olacak ve filozoflar siyasî ve ekonomik problemlerin incelenmesine önemli bir yer aytracaklardır.

Geleneksel felsefede düşünce ve aksiyon dünyaları birbirinden ayrılmıştı. Bu durum felsefenin hayatiyetine zarar veriyordu. Gerçek şu ki ,düşünürün insanlığa karşı bir görevi vardır. Hayat gerçeklerinden uzaklaşma ile bu görevi üzerinden atamaz. Toplum içinden anlamak onu münzevi bir açıdan görmeğe nazaran daha zordur. Bu yüzdendir ki, düşünce göreve bağlı olmadıkça ve siyasî, sosyal ve ekonomik problemlerin çözümüne eğilmedikçe gerçek bir ilerleme başarılabilir.

Felsefenin konkrut ve topluma eğilmiş olmasında tehlike de vardır. Bu takdirde felsefenin siyasî ve ekonomik kurumların gönlünü etmek için bir tarziye hüviyetinde olması ihtimal dahilindedir. Konkrut olmaya yüz tutan felsefe, görevinin şuuruna sahip olması lâzım gelen, filozoftan doğruluk ister. Düşüncesini bu yöne sevkeden filozof, çoğu zaman baskı görecektir yahut alayla karşılaşacaktır. Fakat geçmişteki örnekler onu sinmekten uzak tutmalı ve cesaretini artırmalıdır. Çağdaşlarının nefreti, ne Spinoza'nın bir üstün realite görüşünü ortaya atmasına engel oldu, ne de Bruno'yu dine aykırı metafizik görüşlerini savunmaktan alıkoymadı.

Hiç şüphesiz, 20 nci asır felsefesinin tesirliliği açıklık sayesinde artırılabilir. Birçok düşünürlerin üslubu hiç bir zaman skolastik karışıklıktan kurtulamadı. Bir düşünür fazla teknik olmakla bir şey kazanamaz. Çünkü o yalnız meslektaşlarına değil, daha geniş bir okuyucu kitesine hitap ettiğini hatırdan çıkarmamalıdır. Batı dünyasında sağlam bir gelenegi bulunan Alman felsefesi şaheser örneklerle sahiptir. Düşünceleri güzel bir üslupla ifade edilen Descartes ve Bergson örnek tutulabilir. Felsefenin romanlara benzer bir suretle ifade edilmemesi için bir sebep yoktur. Üslubu 20 nci asır felsefesinde biricik olan ve zekâ ile üslup inceliğini meczeden Santayana taklit edilebilir.

Schopenhauer'in iradeciliği Nietzsche'nin kuvvet iradesi, Freud'cü şuuraltı teorileri ve Bergson'un sezicilliği ile cesaret bulan, irrasyonizm ruhu 20. asır kültürünün süratle ilerlemesine hizmet etti. Buna karşı, akıldan bu kaçış boş inançlara ve mistisizme yol açtı

{Devamı Sayfa 7'de}

Şamanizm

● M. Ali USTA ●

Şamanizm, Orta Asya'da Altay yörelerinde ve Sibirya dolaylarında yayılmış bir dindir. Bugün Orta Asya'da yaşayan bazı Türkler arasında hâlâ izleri görülür. Şamanizm bugün, doğal kuvvetlere ve putlara tapmayı gerektiren bir totemcilik gibi görünmesine rağmen, Tufan, Yaradılış, Kıyamet gibi efsanelerle bir çeşit Mistisizm kazanmış ve bu inanış hakkında zihinlerde bir çok sorular uyanmıştır.

Şamanizm bu güne kadar bilinen dinler arasında en az bilineni ve en az değer verilenidir. Bunun nedeni Türk toplumu olarak İslâmlığı benimsediğimiz için eski inançlarımızı araştırmamız bizlere bir günâha dönüş gibi gelmiştir. Bugün Şamanizm bir putperestlik sanılmaktadır, oysa bu din yüzyıllar boyu büyük devletler kurmuş, birçok ulusların din ihtiyacını karşılamış, eski Yunan mitleri kadar değerli mitler yaratmıştır.

Zamanla diğer dinlerin de başına gelen bozulma, Şamanizmin de başına gelmiş, Orta Asya'daki siyasi ve ekonomik kargaşalıklar, Şamanizmin bozulmasını, şekil değiştirmesini hızlandırmıştır.

Şamanizm ilk zamanlar bir çok tapınaklara sahip bir din olarak görülmektedir. Hatta büyük devletler kuran Şamanistlerin âyin ve törenlerini icra için resmi bir tüzük meydana getirdiklerini yakın zamandaki Mançu tarihinden biliyoruz.

XVI. yüzyılda muhtelif Mançu ve Tonguz gibi altay ulusları birleşerek Çin'i fethettiler. Bu kabileler şamanist idiler. Çin'de yapılan ilk iş Şaman âyin ve törenlerini düzenleyen bir statü, İmparator tarafından ilân edildi ve Şamanistler için bir tapınak da yaptırıldı.

Çin kaynakları, Hun kültüründen bahsederken Tapınaklarını da zikrediyorlar. Bu haberlere göre hakanın karargâhındaki tapınakta her yılın başındaki ayda âyin yapılırdı. Bu

âyine Hunların 24 boyunun Başbuğ'ları katılırdı.

X. yüzyılda Yedisu'da ve Sırderya ırmağının doğu bölgesinde hâkim olan Karluk Türklerinin yanmıyan ağaçtan yapılmış tapınakları ve bu tapınak duvarlarında eski hakanların resimlerinin bulunduğu seyyah Ebu Dülef haber vermektedir.

Şamanistler de diğer göksel dinler gibi Tek Tanrı'ya inanırlardı. İbni Fadlan, Başkurt şamanizmine dair bazı mâlûmatlar vermektedir. Bu mâlûmata göre, şamanistler her ne kadar kış, yaz, yağmur, ağaç, dağ, gece, gündüz vs. için ayrı ayrı birer Tanrı bulunduğuna inanıyorlarsada en büyük Tanrı'nın gökte yaşadığına inanırlardı. Türklerin büyük başarılarından bahsederken hakan ve beyler dalma «Tanrının inayeti ile» demeyi ihmal etmemişlerdir. Dikkate değer ki, bu yazıtların bir çok yerinde Tanrı adı tek başına, başka tanrılarla (Yer, Gök, Su) karıştırılmadan söylenmektedir.

1253 yılında Fransa Kralı IX. Ludwig tarafından Moğollistan'a Mengü Han huzuruna elçi olarak gönderilen rahip Rubruk'un anlattığına göre : Uygurlar bir Tanrı'ya inanırlar ve Tanrı'nın insan veya başka bir cisim şeklinde tasvir edilmesini kabul etmezlerdi. Bu kelimeleri bir Hıristiyan rahibinin anlattığı dikkate alınırsa, bu günkü bir çok inanışlardan Şamanizmin üstün olduğu görülür.

ŞAMANLAR

Şaman, Şamanistlerin inançlarına göre, Tanrılar ve Ruhlarla insanlar arasında aracılık yapma kudretine malik olan kişidir. Ancak Şamanlık sanatı öğrenmekle elde edilemez. Şaman olmak için belli başlı bir şamanın neslinden olmak gerekir. Hiç bir kimse Şaman olmak istemez, fakat geçmiş Şaman atalarının ruhlarından biri Şaman olacak torununa musallat olur, onu Şaman olmaya

Sibirya Şamanları, içsel macerayı gerçek olarak yaşarlar, majik deneylerinden doğan.

zorlar. Ata Ruhü musallat olan kimse bundan kurtulmaya çalışır. Bir ailede çocuklardan biri şamanlık istidadı göstermeye başlarsa, büyükler derhal bunun önüne geçmeye çalışırlar. Çünkü Şamanın kazancı az olur, çok zaman ücretsiz iş yapar. Bazı oymaklar Şamanlarına yıllık maaş bağlarlar, bazı oymaklar her âyin ve tören karşılığı olarak ücret verirler. Şamanlar pazarlık etmezler, ne verilerse razı olurlar. Umumiyetle gerçek şamanlar dünyalığa düşkün değillerdir. Şamanlar hakkında söylenen sözlere göre, Şamanlar yoksul olmaya mahkumdur. Şamanların kendileri de buna inanırlar.

Bütün bunlara rağmen, Şaman namzedi mesleğe girmeye karar verirse, ihtiyar ve tecrübeli bir Şaman'ın terbiyesine verilir. Şaman namzedi eksiklerini tamamladıktan sonra Mesleğe sadakat yemini olan şu duayı söyler ve Şamanlığa başlar :

Zavallıların koruyucusu,

Yoksulların babası,
Öksüzlerin anası olmağa and içiyorum.
İnsanları adam öldürmeğe,
İntihara,
İftira etmeye teşvik eden kötülüklerden
kişi oğullarını
koruyacağıma ve korumaya and içiyorum...

Şaman, mistik ve Yaradılıştan zeki bir adamdır. Tabiattaki bazı sırlara da vakıftır. Şaman olacak adam küçüklüğünden beri çok düşünceli olur. Vakit vakit canı sıkılır, şair tabiatlıdır, irticalen şiirler ilahiler söyler. Gerçek bir vecd halinde iken ruhunun göklere çıktığına ve yer altına inip cehennemleri gördüğüne inanır.

Urenha'ların inançlarına göre, Şamanların kudreti ilâhi'dir. Göklerden verilmiştir. Bu kudret Şaman'ın başı üzerine bulut olarak gelir, ebekuşağı şekline girerek başını ve vücudunu doldurur.

Her zaman kendisinin özel bir ruhu veya ruhları bulunduğuna inanır. Altaylı Şamanlar bu ruhlara Tös derler. Tös atalarının yahut büyük Şamanlardan birinin koruyucu ruhudur. Şamana ekstaz halinde bulunduğu zaman, öğütler verenler bu ruhlardır. Şaman bunlarla cemaat arasında ancak bir vasıttan ibaret olduğuna inanır. Şaman ekstaz halinden çıktıktan sonra söylediklerini tekrarlayamaz ve hatta hiç bir şey hatırlayamaz.

Şamanizme bağlı kalan boylarda Şamanlar iki türlü olurdu. Ak Şaman ve Kara Şaman.

Kara Şamanlar daha çok bu dinin bozulmaya başlamasıyla ortaya çıkmışlardır. Ak Şamanlar, Şaman cübbesi ve külahı taşımazlar, davul kullanmazlar, kötü ruhlara ve karanlık tanrılara âyin yapmazlardı. Kanlı kurbanlar vermekten sakınırlar, kara Şamanların aksine ancak gündüzleri aydınlık ruhların şerefine kansız âyin ve törenler yaparlardı. Ak Şamanlar bir çok bakımlardan Buda rahiplerine benzerlerdi. Ak Şamanlar, Halk tarafından çok sayıldıkları halde, Kara Şamanlar kadar is qörmezlerdi. Avın vantırmak için halk daha ziyade Kara Şamanlara müracaat ederlerdi. Bunun sebebi aydınlık dünyası ruhlarının insanlara az tehlikeli ol-

● Lütfen Sayfayı Çeviriniz

duğuna inanmalarıdır. Şamanistler daha ziyade karanlık dünyası Ruhlarından korkarlar, Kara Şaman vasıtasıyla onların kötülüklerinden korunmaya çalışırlardı.

Şamanlar hakkında bir çok rivayetler anlatılmaktadır. Reşideddin'in naklettiği bir Moğol rivayetine göre, Cengiz Han'ın Şamanı Tebtengri Kökçe, gelecekte haber verir, boz bir ata binerek göklere çıkar, kışın en soğuk günlerde bile karlar, buzlar üzerinde aç ve çıplak gezerdi.

Altaylarda XVII. yüzyılda Kalpas adlı bir Şaman vardı. Budizm'i yaymak için gayret eden Oyrat, Kalpas'ı bir Şaman arkadaşı ile birlikte ateşe attırdı. Kalpas havaya uçmak istedi ancak yanında bulunan Şaman arkadaşı bir türlü havalanamadı. Bunun üzerine Kalpas ateş sönünceye kadar arkadaşını da havada tutarak yalnız kendini değil arkadaşını da kurtardı.

Şamanlara halk arasında büyük önem verilirdi. Priklonski adlı bir Rus Etnoğrafının araştırmalarına göre, Yakutistanda Şamanizm o kadar kuvvetlidir ki, Rus papazları bile hastalandıklarında bunlara müracaat ederlermiş.

YARADILIŞ EFSANESİ

Bazı efsanelerden anlaşıldığına göre eski Yakutlar kainatı ezeli ve ebedi olduğuna inanırlardı. Onlara göre yaratıcı denilen Tanrı'ların ödevleri ebedi ve ezeli göklerde hazır olan nesnelere yere indirmekten ibarettir. Tanrıların bile dayanacak yerleri, o veya bu nesneyi yaratmak için ellerinin altında ezelden beri mevcut maddeleri bulunmuştur. Tanrı'ların yaratıcılıkları mevcut maddelere şekil vermekten ibarettir. Hiç yoktan yaratma mefhumu «Bir Olan Tanrı»ya aittir.

Bir Altay efsanesinde insanların yaratılışı şöyle anlatılır. Dalsız, budaksız bir ağaç bitmişti. Bu ağacı Tanrı gördü ve «Dalları olmayan ağaca bakmak hoş bir şey değil» dedi. «Buna dokuz tane dal bitsin.» ağaçta dokuz tane dal bitti. Tanrı yine şöyle dedi. «Dokuz dalın kökünden dokuz kişi türesin ve bunlardan dokuz ulus olsun.»

Bu sırada Erlik (Şeytan) bir kalabalığın gürültüsünü işitti ve «Bu gürültü nedir? diye sordu. Tanrı «Bu gürültü benim ulusumdur» dedi. Erlik, «dur bakalım, Tanrı'nın şu ulu-

sunu bir görelim» dedi ve kalabalığa doğru yürüdü. Bir yere geldi, burada insanlar, yabani hayvanlar, kuşlar ve başka canlı yaratıklar gördü. «Tanrı bunları nasıl yaratmış, bunlar ne ile besleniyorlar» diye düşündü. Burada bulunan insanlar bir ağacın meyvasından besleniyorlardı. Ağacın bir tarafındaki meyveyi yiyorlar, diğer taraftakileri yemiyorlardı. Erlik bunun sebebini sordu. İnsanlar ona cevap verdiler: «Tanrı bize bu dört dalın meyvasını yemeyi yasak etti. Güneşin doğduğu yanda bulunan beş dalının meyvalarından yemeyi buyurdu. Bundan sonra Tanrı göğe çıktı. Beş dalın meyvası bizim aşımız oldu.»

Törüngey ile karısı Eje beraber geziyorlardı. Erlik onlara bu meyvalardan yiyiniz, dedi. Törüngey istemedi, fakat karısı yedi. Meyva çok tatlı geldi, meyveyi alıp kocasının ağzına sürdü, o anda her ikisinin tüyleri döküldü, utandılar. Ağaçlar altına saklandılar. Derken Tanrı geldi, bütün ulus Tanrı'dan gizlendi.

Tanrı şöyle dedi : «Bundan sonra size yemek vermeyeceğim, kendinizi kendi gücünüzle kazanarak besleyiniz. Sizinle konuşmayacağım. Ben size mal verdim, aş verdim, yerin üzerinde iyi güzel verdim, size yardım ettim, siz de iyilik yapınız. Ben göklerime döneceğim, çabuk gelmeyeceğim. Benim adımlı söylerseniz himayemde bulunacaksınız. Şimdi ben uzaklaşıyorum fakat tekrar geleceğim. Beni unutmayın, beni gelmez sanmayınız. Şimdi uzaklara gidiyorum, tekrar geldiğim zaman sizin iyilik ve fenalıklarınızın hesabını görecekim. Simdilik benim yerime Mangdaşire ve Yapkara kalıyorlar, onlar size yardım edecekler.»

Mangdaşire olta yapıp, balık avladı. Tanrı'nın buyruğu ile insanlara bir çok şeyler öğretti. Mangdaşire bir gün şöyle dedi. «Bugün beni bir rüzgâr uçuracak ve götürecektir.» rüzgâr geldi, Mangdaşire'yi alıp götürdü.

Yapkara insanlara şöyle dedi: «Mangdaşire'yi Tanrı yanına aldı. Onu bulamazsınız, ben Tanrı'nın elçisiyim, ben de gideceğim. Tanrı nerede durdurursa orada kalacağım. Siz öğrendiklerinizi unutmayın, Tanrı'nın yargısı budur» dedi. İnsanları kendi hallerine bırakıp o da gitti.

Bir Yakut efsanesinde ise İlk Yakut (yani ilk insan) gökten inen bir yaratıktan türemiştir. Efsanenin bir başka yerinde ise şöyle denir. Dünyayı yaratırken Tanrı «Ay güneş dokunan altın dağ» üzerinde oturdu. Bu dağ gökle yer arasında idi. Yere o kadar yakındı ki, ancak bir adam boyu kadar aralık bulunuyordu.

Yine Şamanist mitlere göre, Bizim ay ve güneşimizin dünyasından başka 99 dünya daha vardır. Bunların hepsinde birer yer ve cehennem vardır. Bu dünyalarda insanlar da bulunur. En büyük dünya Han Kurbustan Tengere'dir. Bu alemin idaresini Tanrı kendi yardımcılarında Mangızın Matmas Burkan adlı ruha vermiştir.

TUFAN EFSANESİ

Şamanlar, Tufan efsanesinden de bahsederler. Şaman inançlarına göre yer bir kurbağa üzerindedir. Kurbağa kılmıldanırsa tufan olur. Eski bir zamanda bu kurbağa kılmıldamış ve yer yüzünün büyük denizi dalgalanmış, kaynar gibi olmuş ve tufan olmuş.

Bu felâketi önceden sezen bir ihtiyar demir çivili bir sal yapmış. Bununla insan neslini ve hayvanları kurtarmış. Bu sal şimdiye dek bir yerde bulunmaktadır.

A. V. Anohin'in tesbit ettiği bir rivayete göre, Tufan olacağını «demir boynuzlu gök teke» haber vermiştir. Bu teke yedi gün dünya çevresinde dolaşmış ve acı acı bağırmış.

Başka bir Şamanist efsanede Tufan şöyle anlatılır :

Tanrı Ülgen «Yer yaratılsın» dedi, yer yaratıldı. «Gökler yaratılsın» dedi, gökler yaratıldı. Böylece bütün dünyayı yarattı. Üç büyük balık yaratıp onların üzerine yeri koydu. İkisini yerin kenarlarına ve birini yerin tam ortasına koydu. Ortada bulunan balığın başı kuzey yönündedir. Bu balık başını aşağı eğerse kuzeyden tufan olur. Eğer başını çok aşağı eğerse bütün dünyayı su basar. Bu balık büyük bir zincirle, büyük bir direğe bağlanmıştır. Onu Mangdaşire idare ediyor. Bir gün Mangdaşire bu balığın başını çok aşağıya indirdiği için cihan Tufanı olmuştu.

Modern Düşüncenin Zaafı

(Başarılı Sayfa 3'te)

ve entellektüel hayatın zayıflamasına sebep oldu. Akla güven, ölçü ve itidal ruhunun olmadığı yerde her zaman aşırılıklara gider ve heyecanlarımızın esiri oluruz. Bu görüşümüzle Freud ve Nietzsche gibi düşünürleri küçümsemiş olmuyoruz. Ancak onların teorilerini değerlendirirken noksanlarını da görmemiz icabeder.

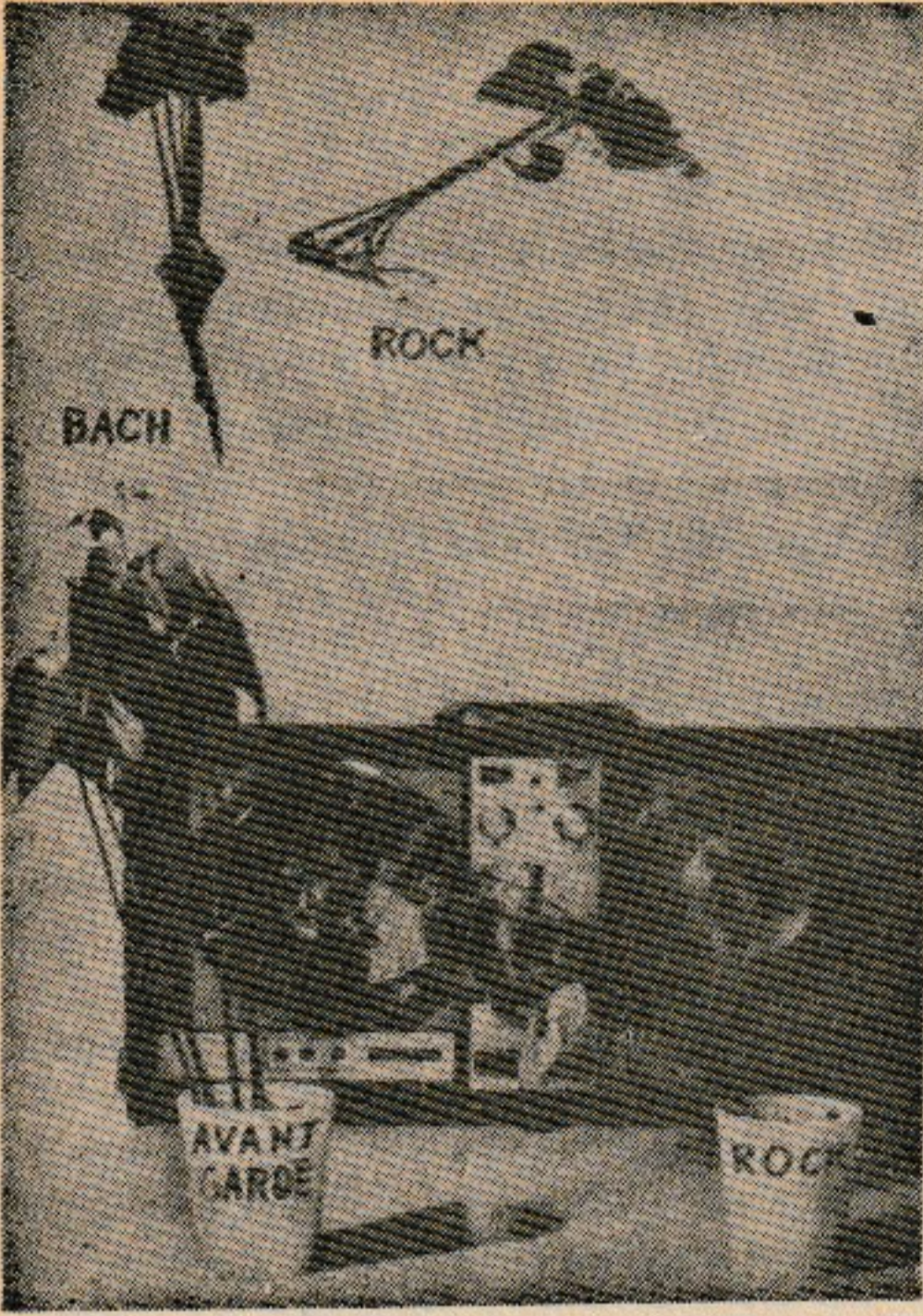
İhtimal 18 inci asır akla lüzumundan fazla güvendi. Biz ise aksine, aksiyon için aksiyon diyecek kadar ileri gittik. Bu çok defa, sırf heyecanla ilqili dağınıklığın ifadesi olmaktadır. Artık akla olan güvenimizi yenilemek ve teşekkül etmiş bilgiyi medeniyetin ilerlemesi görevinde kullanmak zamanı gelmiştir.

Daha önemlisi, geleceğin filozofları eğitim problemi ile daha fazla ilqilenmek zorundadırlar. Şimdiki eğitim sistemindeki kusurların çoğu, ana «avenin bilinmemesinden ileri gelmektedir. Çünkü eğitimde olay çoklu-

ğuna pek fazla önem verilmiş ve hikmet ruhu iyice terkedilmiştir. Şüphesiz eğitim bize hiç bir sihirli reçete vermez, fakat biz onunla pek çok şeyler başarabilir ve kendimizi daha iyi bir yarına hazırlayabiliriz. Felsefe bir öğretmene evren hakkında toplu bir görüş kazandırabilir, ona meslek şuuru aşılayabilir ve asrımızda çok ileri giden dar kafalılığı tamıyla yok edebilir.

Şimdiye kadar felsefe disiplininin imkânlarını yeteri kadar açığa çıkarabilmiş değiliz. Birçokları felsefeyi tarih, sosyoloji, yahut matematiğe göre daha aşağı bir araştırma konusu sayarlar. Felsefenin altın çağı oecmiste değil, gelecektedir. Felsefe, derslerimiz arasında önemli yeri tekrar alabilir, ilimle din ve olaylarla değerler arasında aracılık yapabilir, modern insana şiddetle ihtiyaç duyduğu bütünlük şuurunu verebilir. Çünkü gerçek felsefe sonsuzluğa uzanan akli temsil eder. (Çeviri : V. Mutal).

(Hareket - 1972, Sayı 82)

süren bu deneylerin ilk bölümünden sonra müzikten hastalık tedavisinde yararlanma çalışmalarına girişmiştir. Müzik bitki büyümesini etkilediği kadar insanları da etkilemektedir. Bu etüdlerrinin meyvası olarak «Müzik ve Bitkiler» isimli eserini yayınladı. Bu kitapta bu konuyla ilgili olarak yaptığı çalışmaların hepsini ve aldığı sonuçları bulabilirsiniz. Bayan Retallack bitkilerin bir nevi duyarlılığı bulunduğunu anlatan pek çok kitap okumuştur. Bunların arasında belki de en önemlisi Dr. Franklin Loehr'in «The Power on plants» isimli kitabıydı. Bu eserde belirtildiğine göre: 1) Tohumun filizlenmesinde dua etkili bir faktör olmaktadır. Bitkinin büyümesinde de duanın etkisi olmaktadır. 2) Burada dua bir bakıma objektif bir enerji olmaktadır. Güneş ışığı kadar gerçek. Ayrıca Bayan Retallack «Toning : the Lost Word» (Laurel Elizabeth) isimli kitabında okumuştur ki burada yazar müziğin Afrika Menekşeleri üzerindeki etkisinden bahsediyordu. Zaten Bayan Retallack bu makalede sözkonusu edilen denemelerine bunları okuduktan sonra girişmişti.

Bitkilerde Duyarlılık

Barbara J. Burroughs

«Kargaşa, tam kargaşa...» diye bağırmıştı, müziğin bitki gelişimindeki etkilerini araştıran Dorothy Retallack'ı denetleyen Prof. Francis Broman. Gerçekten de tam bir kaos sözkonusuydu. Biotronik kontrol odasında 16 gün devamlı olarak rock müziği dinletilmiş olan bitkilerin manzarasıydı bu. Sözkonusu deneyler 1968 yılında Denver'da Colorado Women's College'da müzik öğretmenliği yapan Dorothy Retallack tarafından tertiplenmişti. Bu deneylerden sonra kendisinin çiçeklere karşı merakı ve sevgisi de artmış bulunuyordu. Daha sonraları bu çalışmalarını hayatını etkileyecek kadar ileri götürmüştür.

1968 Ekiminden 1970 Ağustosuna kadar

Bayan Retallack sözkonusu deneyleri için evinin bodrumunu kullandı. Mısır, turp, menekşe, sardunya çiçeği, philodendron deneye aldığı bitkileri oluşturuyordu. Aynı bitkilerden bir başka gurubu da kontrol gurubu olarak bunların yanına aldı. Bu şekilde deney ve kontrol guruplarını oluşturmuş oluyordu. Banta alınmış (B) ve (D) tonlarında müzik parçaları her çalınışından sonra beş dakikalık sessizlik geliyordu. Bu, 12 saatlik periyotlar halinde deney gurubu bitkilerine dinletildi. Bitkilerin üzerinde ultraviyole Sylvia Grolux F40 asılı duruyordu.

Bu deneme 1968 yılında 1 Ekim'den 21 Ekim'e kadar devam etmişti. Denemenin başlangıcında sarkık duran menekşeler canlan-

maya ve ilk 10 gün içinde de tamamen canlanmaya başladılar. Bununla birlikte 14. cü günün sonlarına doğru sardunya çlçeğinin yaprakları sararmaya başlamış ve 21. ci günde tamamen canlılıklarını yitirmişlerdi. Turplar 5 cm kadar büyümüşü ama müziğin kaynağının aksi istikametinde. Üçüncü haftanın sonunda deney gurubundan mısır, turp ve phi!odendron tamamen ölmüş bulunuyordu. Bunun yanısıra kontrol gurubunda bulunanlara birşey olmamıştı. Buradan da menekşe dışındaki bitkilerin devamlı müzik tonlarına karşı dayanıksız oldukları anlaşılmıştı. Bundan sonra 1 Kasım'dan 21 Kasım'a kadar devam eden ikinci denemeye başlandı. Bu sefer Bayan Retallack, deneyini üniversite laboratuvarında yapıyordu. Üç ayrı bölmede her bir bitkiden dörder tane olacak şekilde deneyini hazırladı. Amacı bitkilere zarar vermeyecek müzik tonunu keşfetmekti. Bu sefer (F) tonunu kullandı. Bu tonu bölmelerden birinde 8 saat süreyle durmadan çaldı. İkinci bölmede 24 saat süreyle üç saatlik fasılalarla çaldı. Kontrol bölmesinde sükûnet hüküm sürüyordu. Deney bölmelerindeki bitkilerin hepsi 5 - 6 gün içinde reaksiyon göstermeye başladı. Sekiz saat devamlı olarak müzik çalınan bölmedeki bitkiler 14 gün içinde ölmüşlerdi. Müziğin üç saatlik fasılalarla çalındığı bölmeler ise, hiç müzik çalınmayan bölmelere nazaran daha gür bir şekilde büyümüşlerdi. Fakat hepsi de müziğin geldiği tarafın aksi istikamete yönelmişlerdi, bilhassa müziğin devamlı çalındığı bölmede.

Bu sonuçların da alınmasından sonra Bayan Retallack çalışmalarını Prof. Broman'ın denetimi ve gözetimi altında iki yıl sürdürdü. Bu süre içinde yapılan deneylerin belki de en ilginç, bitkilere acid rock müziği ve Ravi Shankara'nın Doğu Hint müziği parçalarının dinletilmesi sonunda elde edilmişti. Bölmelerde rock müziği çalındığı zaman bitkiler acaip reaksiyonlar gösteriyordu. Yaprakları küçük, tomurcukları müzik kaynağının aksi istikamete dönük olarak geliyordu. Bazıları çok büyük bazıları da uzayamadan aynı yükseklikte kalıyordu. Ve kökleri son derece kısa ve cılız vaziyette görünüyordu.

Bir süre sonra Bayan Retallack her bit-

kinin kök ağırlığını o bitkinin reaksiyonlarıyla karşılaştırdı. Sonuç şöyle görünüyordu :

Etki	Ortalama ağırlık (Gr. olarak)	
	Kuru kök	Kuru gövde/yaprak
Sessizlik	0.041	0.152
Bach	0.056	0.180
Rock	0.031	0.083

Bunlardan başka Bayan Retallack müzik (rock) çalınan bölmedeki bitkilerin toprağının (diğer bölmelerdekilere nazaran) daha 3 defa daha fazla (sık) sulaması gerektiği farkına varmıştı. Köklerin müzikten uzaklaşma açıları 70 derece kadar saptandı. Bunun tersine Doğu Hint, Bach ya da herhangi dinlendirici bir müzik çeşidinin çalındığı bölmelerdeki bitkiler bunların tam tersine reaksiyonlar ortaya koymuşlardı. Bitkilerdeki muntazamlık ve gürlük ilk nazarda göze çarpıveriyordu. Bütün tomurcuklar ve kökler müziğin geldiği tarafa doğru hemde gür ve kuvvetli bir şekilde uzanıyordu. Bütün bu deneyler boyunca decibel ve Vu-metre ile yapılan ölçmelerde temperatür, nemlilik ve bitkilerin bölmelerdeki pozisyonları sabit kalmıştı. Sadece müzik değişgeninin etkisini arttırmak için bütün diğerleri elimine edilmişti.

Bitkiler üzerinde hasara sebep olan belki de rock müziğindeki vurma ve çarpma sesleriydi. Bayan Retallack bu şekilde bir tahminde bulunuyordu. Bu tahmininin geçerliliğini anlamak maksadıyla 1969 Eylülünde «La - Polama» şarkısı bir bölümde telli çalgılarla diğer bölümde Afrika (çeyilk) davuluyla çalındı. Bu ikincinin perküsyonunun (vurma-çarpma gücü) rock müziğinkine nazaran çok az olduğu anlaşıldı. Merak ettiği faktörün sesteki perküsyon olmadığını anladıktan sonra akordsuzluk geldi aklına. Bunu anlamak için çağımız klasiklerinden (Schoenberg, Berg ve Webern gibi...) ahenksiz parçalar seçti. Bu defa da bitkiler müziğin geldiği tarafın aksi istikamete yönelmişlerdi ama çok değil...

«Bu bana son derece ilginç geldi.» diyordu Bayan Retallack, «birçok müzik türü içinde bitkilerin reaksiyon göstermediği sadece bir tane vardı : Batının halk müziği.

● Lütfen Sayfayı Çeviriniz

Acaba bitkiler bu müzikle ahenk hâlinde mi bulunuyorlar, yoksa ona alışıyorlar mı?

Dorothy Retallack'ın profesörlerinden biri olan Dr. Hugh Pote bitkilerin bu reaksiyonları göstereceklerine başlangıçta inanmadığını bilirdi. Bütün denemelerde gözle görülür değişiklik beşinci günün sonunda ortaya çıkıyordu. Sekizinci ve onüçüncü günlerde bitkiler 180 derece ters istikamete çevrildiklerinde tekrardan doğruldukları saptandı. Yirminci günde tekrar aksi istikamete uzanmış bulunuyorlardı. Denver Üniversitesi'nden Maurice Mitchell, Bayan Retallack'a halüsinatif bitkiler üzerinde aynı denemeleri gerçekleştirmesini önermişti. Halüsinatif bitkilerin rock müziğine uyum gösterecekleri, tahmin edilmişti. Zira bunların insanlar üzerinde benzer etkilere sahib oldukları biliniyordu.

Bir düzine tecrübeden sonra bir tek şey belirlendi : Çok değişik türdeki müzik parçalarının içinden sadece birkaçı bitkiler üzerinde esaslı reaksiyonlara sebep oluyordu : Doğu Hint Müziği, Bach'ın org prelüdlere ve caz müziği. Bu üç tip müziğin ortak olan yanları neydi?

«Ortak faktörün başlangıçta icraatlarında olduğunu düşündüm. Hint ve caz müziklerinde verilen bir melodiye uygun olarak düzenlemeler yapıyordu. Bach'da ise belirli bir kişiye müziğine göre düzenleme söz konusu oluyordu. Burada bitkilerin gerçek yaratıcılık gayretini takdir edebildiklerini düşünebilir miyiz acaba? Sonradan bir arkadaşım tarafından bu üç tür müziğin de dinsel orijinli oldukları hatırlatıldı bana. Acaba Yaradan'a yönelik bir şey mi yukarıdaki sorunun cevabı oluyordu? Ravi Shankar'la yapmış olduğum bir görüşmede bu üç tür müziğin de duyularak yapıldığını ve kalpten geldiğini bana söylemişti.» diyordu Bayan Retallack.

Bayan Retallack, çalışmalarını hırsla sürdürmektedir. «Daha yeni başladım sayılır, elle tutulur sonuçların alınabilmesi için daha yılların geçmesi gerekmektedir. Zira ben bir müzisyenim, botanikçi değilim. Bu konunun bilim dünyasına girmesi arzumdur. Dolayısıyla da müziğin insanlar üzerindeki etkileri... Gördüğüm kadarıyla bu ikisi arasında

Bayan Retallack

benzerlik bulunmaktadır. Bu denemelerden sonra bir soru zihnimde musallat oldu : Acaba gençlik arasındaki kaos rock müziğinin eseri midir? Art Linkletter böyle düşünmektedir ve bunun üzerinde bir konferans verecektir. Devamlı müzik bitkiler üzerinde zararlı etkiler meydana getirdiğine göre, toplumdaki yorgunluk ve bitkinliklerin nedeni olarak da bunu düşünebiliriz. Hangi tip müziğin ne gibi etkilere sahib olduğu saptandığı zaman şifacılık yöntemlerine yeni biri daha eklenmiş olacaktır.

Bütün bunlarla eğer bitkiler ve müzik bize birşeyler söylemeye çalışıyorlarsa; durup, bakıp, onları dinlemeliyiz. (FATE'den)

Psychic Observer : Enid SMITH
Derleyen : Turgut ERMAN

Bir süre önce, bedensiz varlıklardan Luther Burbank şöyle demişti : «Çiçekler sevindiklerini bilir ve tıpkı bir çocuk gibi bu sevgiye, ihtimama ve kendileri için yapılan dualara cevap verirler. Onların zekâları vardır. Bu zekâ bizimkiler derecesinde yüksek değilse de yine onlar bizim mevcudiyetimizden ve kendilerine karşı davranış tarzımızdan haberdardırlar. Hayat süreleri kısa olmakla beraber hayatımızda tabiatın güzelliğini ve İlâhî

konular hakkında daha büyük bir anlayışı getirirler.»

Spatyomdaki büyük bedensiz dostumdan yeni filizlenmiş sabah sefası (Morning Glory) çiçeğimi geliştirmek için yardım etmesini istediğim zaman bunu kabul etti ve bende liyakat gördüğü için bana yardım edeceğini vaat etti. 24 saat içinde çiçeğim 30 cm boy atmıştı ve Mr. Burbank'ın benimle konuştuğu günden beri mucizevî bir süratle büyümeğe devam etmektedir. Bu inkişafı izleyenler de hayretlerini gizleyememektedirler.

Nebatlar bedensiz varlıklardan, onların alâka ve dualarından tesir alırlar. Nebatlar üzerinde laboratuvar tecrübeleri yapmakta olan bir kadın dünyadan ayrılmış olan anne ve babasından çiçeklerine duaları ile yardım etmelerini rica etmişti. Bundan sonra çiçeklerde harikulâde bir gelişme başladı, öyle ki bunu tek başına asla yapamazdı.

Bu satırları okuyan pek çok kimse, bilhassa «Yeşil Parmaklı» tabir edilen, yani çiçekler üzerinde bariz müsbet tesire sahip olanlar çiçeklerin lisanı halleri ile insanlara olan yakınlıklarını ve verdikleri teselliye pekâlâ bilirler. Bir çokları fark ederler ki çiçekler ve umumiyetle nebat hayatında zekâ vardır. Bazı kimseler bu zekâ hakkında şüphe gösterebilirler. Biz, hayatın bütün bölümlerine —beden, zekâ ve ruh gibi— ilham veren, ağaç ve nebatat hakkında nail olduğumuz bilgileri sizlerle paylaşmaktan saadet duyacağız.

Görünüşte, nebatların sahip buldukları altıncı hislerini, insanlardan çok daha iyi kullandıkları doğrudur. Bir kaç metre kalınlıktaki katı cisimlerin veya duvarların arka-

sını âdeta bir nevi «duru görü» ile görmekte ve yine bir su mecrasına veya verimli bir toprağa uzanabilmek için koskoca kaya kütleleri içinden kendisine tünel açmaktadır.

Yıllar önce «Nebatların Beşeri Tarafları» adlı kitabın yazarı Royal Dixon nebatlarla yapmış olduğu bir çok tecrübelerden bahsediyor. Bir defa iki duvar arasında birkaç sarmaşık ve asma tohumları ekmiş duvarlardan birisinin arkasına tohumların göremeyeceği bir parmaklık konuyor. Hayretle görüyor ki, sarmaşıklar yalnız parmaklık bulunan duvarın üzerinde aşıyorlar. Bu tecrübe bir çok defa tekrarlanıyor ve netice her defasında aynı oluyor. Daha sonra parmaklığı öteki duvarın arkasına yerleştirdiler, bu defa asmalar diğer duvarın üzerinden aşıyorlar. Parmaklığın hangi duvarın arkasında olduğunu hissetmeleri onlarda altıncı his diyebileceğimiz bir melekenin mevcudiyetini göstermektedir. «Sezgi» veya «duru görü» kabiliyetleri sayesinde ihtiyaçları olan bir şeyi buluyorlardı.

Bir çokları Max Freedom'un iki şeftali fidanı ile yaptığı tecrübeyi hatırlayacaklardır. Burada iki şeftali ağacı birbirine oldukça yakın bir mesafede aynı kimyevî terkibe sahip toprağa ekilmiş ve kendilerine eşit ölçüde gün ışığı ve su verilmişti. Yegâne fark su idi : Mr. Lang bir tanesine sevgi yönünden tam bir alakâsızlık gösteriyordu. Onun sadece maddi ihtiyaçlarını temin ediyordu. Kendisiyle konuşulan, kendisine alâka ve şefkat gösterilen ağaç diğerinin iki misli büyüdü; kuvvetli, sıhhatli ve güzel bir ağaç oldu. Mr. Lang'ın her gün onu görmeğe geldiği tarafa doğru hafifçe meyletti. Diğer ağaç kavruk, biçimsiz ve sevimsiz kaldı.

**RUH ve MADDE'ye Abone olunuz;
Okuyunuz, Okutunuz.**

Angola'da Denenen «Beyin Yıkama» Yöntemi

● JACQUES BORG'dan

Çeviren : Selami KANIKLI ●

Bulunmakta olduğumuz ANGOLA köyünde gece olmaktadır. Askerler; çalılara dikey olarak, iki veya üç metre uzunlukta kazılmış olan siperin içinde, yakılmış bulunan közleri alevlendirmektedirler.

Ağaçların içine dağılmış olan hoparlörlerden, bir elektrik jeneratörünün gürültüsünü örterek, soluyan bir ritmden farklı, trampet sesleri yayıyordu. Okaliptüs dalı yağınları, köz'erin üzerine atılmışlar, henüz yeşil durumda olan yapraklar, yoğun ve beyazımsı duman kıvrımları çıkarmaktaydı.

Uyuşturucu madde sarhoşu bir adam, sendeleyerek siperin yakınına götürülür. Bir kaç tokat onu ayıltır ve gözlerinin önünde, duman perdesi üzerinde beliren, korkunç şekiller dans etmeye başlarlar. Büyü yoktur, ışık demetleri odak üzerinde çatışan, iki projektör tarafından yansıtılmış iki filmin resimleri sözkonusudur.

Bu acılp «ses ve ışık», bir saatten fazla bir zaman süresince devam eder. Adam, arka arkaya bir çok kez uyuklar, fakat, gardiyanlar tarafından, hemen sertçe uyandırılır. Birden bire, sanki şiddetli bir hastalık krizine tutulmuş gibi yerde yuvarlanarak transa girer. Sıçrayışları hafifler ve nihayet, ölçsüz bir şekilde açılan gözleriyle, tüm hayattan yoksun görünerek, hareketsiz kalır.

Bu olay, hazır bulunduğumuz bir dinsel büyü seansında değil, fakat sadece, bir savaş tutsağını, şartlandırma sırasında geçmektedir. Sahne Afrika'daki ANGOLA'da, Fransa'dan iki defa büyük olan geniş ülkenin OVIM-BUNDU ırkı tarafından yerleşilmiş bölgesinde geçmektedir.

ANGOLA için, özel olarak ortaya konan teknikler sayesinde, savaş tutsağını ipnoz durumuna sokan bu kimseler, KÜBA'nın psikolojik etki uzmanlarıdır. Bu hal içinde tutsak, kendisine sorulacak olan tüm sorulara, hiç susmadan yanıt verecektir. 11 Kasım 1975'de, Portekiz'in yeni idarecileri, eski sömürgeçleri olan ANGOLA'ya bağımsızlık vermek için anlaşmışlardı ve orada MPLA, (ANGOLA'nın kurtarılması için halk hareketi) lideri AGOSTINHO NETO tarafından, kayıtsız şartsız doğu blokunda yer alan bir halk cumhuriyeti ilan edilmişti.

Bununla beraber, MPLA, her ne kadar baş kente karşı bağışlayıcı idiyse de, ülkenin başlıca limanı olan LUANDA, yurdun beraberliği içinde, çoğunluk usulünden uzaktı. Kuzeyde, BAKONGO topraklarında, UNITA adlı başka bir hareket, güçlü bir şekilde kurulmuştu. Güneyde, JONA SAVIMBI tarafından yönetilen (ANGOLA ULUSAL KURTULUŞ CEPHESİ) FNLA, halkın desteğine sahipti.

Bağımsızlık ilan edilir edilmez, sivil savaş patlak vermişti ve NETO hükümeti, Sovyetler Birliği tarafından gönderilen çok iyi silahlandırılmış bir KÜBA askeri kütasının kitlesel yardımı olmadan kuşkusuz yenik durumda bulunacaktı.

IPNOZ VE TELEPATİ

Oysaki, bazı boş boğazlıklar, o zamana kadar sıkıca gizlenmiş olan şu sır hakkında dikkati çekmişti : ANGOLA'da, parapsikolojik etki şubeleri, parapsikolojinin yetkisine girmiş yeni teknikler denemektedirler. Anlatmış olduğumuz gibi, ipnotize etmenin yayınlanmamış çarelerine paralel olarak, gerilla bölgelerine gönderilmiş ihbarcılar ve sızma bir-

liklerinin izcilerine yerleştirilmiş alıcılar arasında, telepatik bağlantı denemelerine girilir.

Bu sorunun uzmanları, Sovyetler Birliği'nde parapsikolojinin önderi olan ve bugün ölmüş bulunan profesör VASSİLİEV'ın müritleri tarafından yetiştirildi. Bu uzmanlar, kendilerini, PAVLOV enstitüsündeki yüksek sinir faaliyeti araştırmalarına ve Sibiry'a'da bulunan bir psi araştırma merkezine adanmışlardır.

Çok gizli sınıfına giren bu alandaki geniş bilgileri sıralamak, elbette hemen hemen olanaksızdır, resmî teşekküllerde düşman tarafına geçenler ve ayrı görüşte olanlar tarafından yapılan nâdir işfaata rağmen, bunların varlığını yalanlamaktadırlar.

Küba metodlarından ayrılan yenilik, psi kudreti kazanma hazırlığı gibi, geleneksel Afrika büyülerinden doğmuş, usullere baş vurmaktır. Böylece VODU'nun bir şekli olan HUDA ayinleri, derin transa ulaşmak için KÜBA'lı büyücüler tarafından kullanılmakta olup, derin ipnoz haline girmeyi sağlamak üzere kullanılmışlardır.

İçinde, psikolojik etki uzmanlarının ustalığa yükseldikleri bir başka alan ise, «Beynin Yıkanması» alanıdır.

Bununla beraber, kullanılan teknik ilkel Bu teknik, İkinci Dünya Savaşı'ndan sonra, Asya çatışmaları vesilesiyle geliştirilmiştir. 1951 yılından itibaren, kuzey KORE'liler, Amerikan tutsaklarını, görmeye değer sonuçlarla, bir «BRAIN WASHING»e tâbi tuttıkları vakit, bunun farkına varılmıştır. Aynı usul, VIETNAM tarafından, Çin hindinde Fransızlar üzerinde uygulanmıştır.

Evvelce, insan beynini psi kudretleriyle kontrol etmek için, C.I.A. tarafından yürütülen araştırmalar münasebetiyle, beyin yıkama tekniğini, tafsilatlı olarak, ortaya koymuştuk (17 Ağustos 1977 tarihli, 280 sayılı NOSTRA Dergisine bakınız). Kısacası, değişmeyen şu on aşamayı hatırlatalım : 1. Süjenin kimliğini tahrip etmek; 2. Genel olarak suçluluğu fikrine sokmak; 3. Bizzat kendisini haber vermeye kışkırtmak; 4. Emniyetsizlikle çevrili bir

ortam yaratmak; 5. Görünür bağışlama ve af teklif etmek; 6. İtirafa kışkırtmak; 7. Suçluluğunu nokta nokta fikrine sokmak; 8. Mantıkî dedüksüyonla suçluluğunu otokritik yapmak; 9. İki durum arasındaki görüş noktalarını âhenkleştirmek; 10. Kendi tarafından dönmeyi tamamlamak.

Bu ilerlemenin psikolojik mekanizması, süjenin beyin yıkamaya tâbi tutulmasını ihtiva eder; zamanla hatalı olabilen bir hareket noktasından başlayarak mantıkî düşünmeyi kabul eder, kesintisiz tekrar edildiği için kabul edilmiştir.

Süje çok kültürlü olunca, dönüş çok daha hızlıdır; bu hal içinde de kesin mantığa alışıktır. Esasen tutsaklar kampında, subayların bu hususa, toplumun öteki insanlarından çok daha hassas oldukları meydana çıkarılmıştır. Buna karşılık, aynı teknik çok kez, akla uygun bir düşünce yapısına sahip olmayan insanlar ve özellikle, mantıktan önce hurafeye yer veren kimseler üzerinde etkisizdir.

AFRİKA'DA KÜBA'LI UZMANLAR TARAFINDAN UYGULANAN SOVYET METODLARI

Bu tehlikeli şeyi bilen uzmanlar, sonuç olarak, Afrikalı hususiyetine, beyin yıkama, şekilleri uygulamayı araştırmışlardır. Onların dikkatlerini çeken şu iki noktadır: Afrikalı, sosyal hayatında, kabilesel aidiyeti ile ve yaş sınıfı ile, içtenlikle şartlandırılmıştır.

Kabile, gerek bir baş KLAN'ın parçalara bölünmesiyle, gerekse tersine olarak, başlangıçta dağılmış olan bir çok KLAN'ların bir araya gelmeleriyle sonuçlanan klanların bir mozayikidir. Aynı kabilenin bütün üyeleri, kendilerini birleştiren ve kabileye yabancı olanlara aynı ırka mensup fertler de söz konusu olsa, karşı durduran, olağanüstü kudrette, müşterek bir idrake (ve müşterek bir idraksizliğe) maliktirler.

Oysa ki, politik partilerin, kurtuluş hareketlerinin ve gerilla birliklerinin büyük bir çoğunluğu, resmen kabul etmeseler bile, esasında kabileye aittirler. Şefe sadıktırlar, bu

● Lütfen Sayfayı Çeviriniz

durum, ideolojik olarak şefliği temsil ettiğinden dolayı değil, onun kadar aynı kabile mensubu olmalarından dolayıdır.

KABİLE DUYGUSUNA DAYANAN BEYİN YIKAMA

Başka hiç bir yerde bulunmayan, ayrıca gelişmiş olan başka bir yapı, yaş sınıfları yapısıdır. Kabileler içinde erkekler ve kadınlar, nesillere tekabül eden farklı gruplara ayrılırlar. Aynı kuşaktan olan erkek ve kız çocukları, rüşte erer ermez, kendilerine, yaş sınıflarına girme olanağı veren, büyü-din esasına dayalı bir öğretim alırlar. Bütün yaşamları süresince, aynı yaş sınıfının üyeleri, son derece kuvvetli dayanışma bağları ile birleşmişlerdir.

Psikologlar, kabile duygusunun ve yaş sınıfına âidiyetin yıkılışının, Afrikalının akli yapısını tamamiyle kırdığını fark etmişlerdir. Bu, kentlin serabına kapılarak çalılığı terk eden, şehirleşerek, köklerini koparmış bulur ve bazen orada, akli dengelerini yitiren Afrikalılardan büyük bir kısmı ile aynı şeydir.

Bu hususiyeti dikkate alan beyin yıkama teknisyenleri, ANGOLA'da özel bir teknik ortaya koymuşlardır. Küba ordusundan veya düzenli ANGOLA ordusundan çıkarılan birlikler, FNLA kuvvetleri tarafından tutulmuş olan bölgelere sızarlar ve bölgesel kabile üyelerinden tutsaklar almak için pusu kurarlar. Nihayet bu tutsaklar, büyük ölçüde beyin yıkamasına girişilen, psikolojik etki üssüne götürülürler.

İlk zaman içinde süje, uyku ilacı yardımı ile, yarı uyur hale sokulur. Anestezi etkisi altında, haberi olmadan, yüzünde taşımakta olduğu tören hacamatlarının başka bir kabileninkine benzer tarzda, şekli değiştirilir. Sonra, yapmacık soruşturmaya geçilir. Süjeye kötü davranılmaz, ama, sanki kendisininkinden başka bir ada sahipmiş, başka bir yaşta ve başka bir kabileye mensupmuş gibi, sonsuz bir şekilde sorguya çekilir.

İlk zaman içinde süje isyan eder, fakat zamanla, uyuşturucunun etkisi altında ve soruşturucularının ısrarı ile mantığı, kim olduğunu bilmeyecek kadar kararsızlığa düşer.

Altıdan yirmi haftaya kadar değişen bir

süre sonunda, başka bir kişiliğe dönüşme tamamlanmıştır ve süje, kabilesinin toprakları yakınında serbest bırakılır. Kendi tarafından olanlara kavuştuğu vakit, açık bir şekilde eski alışkanlıklarını kazanır, fakat, asla önceki gibi olmayacaktır. Davranışı yavaş yavaş, köyün içine fesat tohumları ekerek ve köylülerle gerillalar arasındaki düzeni tehlikeye sokarak, kabile hayatının binlerce küçük mekanizmasını tahribe yardım eder.

«KÜBA'lı psikolojik etki uzmanı, bunun, saat kutusunun içindeki asit damlası gibi olduğunu söylemiştir. Bizim tarafımızdan, üzerinde işlenilmiş bir adam, bir bombardımandan daha çok tahribat yapar.» [Nostra - 303]

BEYİN KONTROL TEKNİĞİNDE ON TEMEL AŞAMA

- 1 — Kişinin kişiliğini oluşturan yapı yıkılır.
- 2 — Genel olarak suçlu olduğu telkin edilir, zihnine böyle bir fikir sokulur.
- 3 — Kendiliğinden ihbarda bulunmaya teşvik edilir, o yönde kışkırtılır.
- 4 — Güvensizlikten örülü bir ortam yaratılır, kurulur.
- 5 — Zahiri bir acıma ve af etme önerilir.
- 6 — Kendi-kendine itirafda bulunması için teşvik edilir.
- 7 — Nokta nokta (adım adım) suçlu olduğu telkin edilir.
- 8 — Suçluluğunu, mantıksal bir dedüksiyonla, kendi-kendine eleştirir.
- 9 — İki durum arasındaki görüş noktalarının uyumlu hale getirilmesi.
- 10 — Süjenin kendi tarafından yüz çevirmesi, dönmesi sağlanır.

Ruhsal Tebliğlerden Analizler:

Seyyal Bedenler ve Buut Meselesi

«SADIKLAR PLANI» müstear ismiyle tebliğ veren ruhsal kaynağın bizlere lütfettiği 12 Mart 1971 tarihli bilgiler de şöyle :

Soru -- Mukaddes Metinlerde bahis konusu edilen altı günden maksadın, seyyaliyetin en ince halinden en kaba haline kadar geçirmiş olduğu safahatın ve bu hali tekâmül etmeye mahkûm her varlığın teksir kanununa tâbi olan bu safahatı geçirmesi gerektiğini belirtmişsiniz. Ayrıca, daha seyyal bedenlere mâlik olan varlıkların daha mütekâsif bedenlere bürünmelerini temin eder, denmişti. Bu bilgi, teozoflarca kabul edilmiş olan fizik, astral, kozal bir müşahebet göstermektedir. Bu durumu iütfen açıklar mısınız?

Plân — Siz burada, kısaca neyi öğrenmek istiyorsunuz?

— Bugün insanda seyyal durumdan mütekâsif hale geçmekte, bu altı safhayı kullanarak kullanmadığı ve insanın hakikaten bu astral seyyal ve mantal bedenleri havi olup olmadığını öğrenmek istiyorum. Ayrıca, bir de şu hususu merak ediyorum : İnsan, bu seyyal durumdan mütekâsif duruma geçiyor ise, başlangıcı seyyal, sonra mütekâsif duruma geçiyorsa, tekâmül kanununa, bu durumun aykırı olup olmadığını sormak istiyorum.

— İnsan varlığının esası, ruhî varlıktır. Ruhî varlık, teksir kanununa göre hareket etmez. O, bir özel yaratılışla yaratılmış ve yerini almış bir varlıktır.

Ancak, beşeri bir hüviyet içerisinde bulunabilmesi için bir bedene sahip olması da malumdur. Bu beden yapısı, en ince, en seyyal maddeden başlamak üzere, gitgide tekâsüf ederek, nihayet organik maddede son bulan bir maddeler kompleksidir.

Bedenin teşkilâtı, önce ruhun kendi bünyesinde meydana gelen düşünce teşkiliyle meydana gelir. Düşünce şekline, buna bilâhare, ruhun serbest imajinasyonu da denebilir. Ruhun serbest imajinasyonunda sahip

olabileceği beden, en ince partiküllerden meydana gelmiş en dış zarfı teşekkül ettirilir. Bunun ihtizaz karakteri çok yüksektir. Zira, kullanıldığı malzeme, yüksek ihtizazda mevcudiyetini gösteren bir maddedir. Sizin realiteniz içinde, sizin plânınız içinde, ona, «süper madde» ismini de verebilirsiniz. Fakat bu, sadece bir isim vermekten ibarettir. Ve müdrikenize hiç bir şekilde çarpmaz.

Bu ihtizazın, safha safha yayılması, muhtelif formlar hâsıl eder.

Size bahsetmiş olduğumuz teozofik mülahazat, bu formların izahı içindir.

Ruhun sevk edeceği yüksek ihtizazın, organizmaya kadar sirâyet edebilmesi, muhtelif vasıtaları gerektiriyor. Bu vasıtaların asıl ödevi, ihtizaz karakterinin, bir inhirafa uğramadan, gitgide ağırlaşması, seviyesini kaybetmesidir. Esas itibarıyla ihtizaz, karakterini kaybederse, kendi maddi yapısını, hüviyetini de değiştirir. 1000 ihtizazlık bir maddi hüviyetle, 500 ihtizazlık bir maddi hüviyet arasında fark vardır. Fakat yukarıdaki karakter değişmezliği, ancak ruhun hâkimiyeti ve iradesi altında gerçekleşebilir.

Ihtizazın artışı, süratin artışı demektir. Süratin artışı ise, fizik yapının değişmesi demektir. Bunun aksi de mevcuttur. O halde, ruhi varlık, bedenini teşkil edecek iken, şüphesiz kendi düşünce formuna göre bir bedenin, en seyyal vaziyetini hâsıl eder. Ve bu, onun mukadderidir. Zira en kabasını yapabilecek derecede bir ihtizaz alçalması, onun için mevzubahis olamaz. Fakat, meydana getirdiği yüksek tertipteki maddenin formu, ona, daha başka türlü vasıtaların bir araya getirilmesinde en büyük yardımcı olur. Böylece cenin üzerinde de olan hâkimiyetini teşkil eder, kurar.

Genin de organik maddenin kendisidir. Öyleyse, yukarıdaki mezhebe dahil olan kimselerin ifade ettikleri ve gördükleri ve ileri sürdükleri yapı, yapılar halinde, muhtelif ih-

tizazların hâmile bulunan ve gitgide kabalaşan bir ihtizazdan ibarettir. En dıştan merkeze doğru, en açık renkten en koyu renge doğru bir gidiş gibi bir sıralanışı vardır.

İşte bu saha, eskilerin, muhtelif bedenlerle perispiri halidir. Bunları, daha evvel biz şuurlu sahası olarak isimlendirmiştik. Bu kadar.

— Teksir kanunu, tekâsüf etkisiyle, her türlü tekâmül etmeye mahkûm olan her varlığın kanunu olduğuna göre, bu kanunun buut meselesiyle bir ilişkisi olduğu anlaşılmaktadır. Hattâ birinci celsede, medyomun görmüş olduğu imaj da bu kanunumuza teyit etmektedir. Acaba teksir kanunuyla buutlar arasındaki ilişki hususunda izah lütfeder misiniz?

— Bunun izahı için, buut hakkında malûmatınız bulunması gerekir:

Buut, maddenin, madde kâinatının sonucu olarak ortaya çıkmış, ihtizaz seviyesi bakımından atom ağırlığı mevcut olmayıp, atom değeri bakımından büyük elektrik şarjına mâlik, bir evvelkine nazaran büyük bir seviyede bulunur. Bu plânda mevcut olan zamandan gayri hiç bir şeyin müteber olmadığı bir düşünce mekânıdır.

Üç buut, hasselerinize gelmiş olan ve hasselerinize kadar ulaşan ihtizaz ve partiküllerin sonucudur. Söz gelişi dördüncü buut, sizin hasselerinize kadar ulaşmayan ihtizaz ve partiküllerin sonucudur. Dördüncü buut, malzeme olarak üçüncü buutu kullanır. Yani üçüncü buut, tek bir hüviyet altında dördüncü buutta bir malzeme teşkil eder. Mekanik görüşe göre, dördüncü buutu anlamamanın imkânı yoktur. Sizin dimağınız, mekanik çalışır. Medyomunki de mekanik çalışır. Dördüncü buutun mânâsını aktarmak çok zor.

Şimdiki halde, bilinmesi yeterli olan husus şudur: Üç buutlu realitenin varlığı çevreleyen tesiri, varlık için, ancak üç buutlu bir mekânda irtibatla bulunduğu müddetçe câridir. Zira organik bedenin durumu, varlığın, organik bedene bağlanmış olması demektir. Organik beden seviyesindeki ihtizaza bağlanmış olması demektir. Dört buutta mevcut olan ihtizazla aynı değildir. Sürat aynı olsa bile, meselâ saniyede arzınızın etrafını bir defa dolaşan ışığın süratinde, dördüncü buutta, 300.000 km/st. süratinde hareket eden

bilen bir varlık vardır. Fakat her ikisinin arasındaki ihtizaz derecesi ve ihtizazı meydana getiren âmirlerin vasfı çok farklıdır.

İşte bu bakımdan, ihtizazlar arasındaki bu değişiklik, size, bir buut anlayışı meydana getirebilir. Böylece diyebiliriz ki, buut, muayyen ihtizaz derecesinde bulunan partiküllerin, fizik mekânda sıralanış tarzının, son sınırının üzerinde bir sıralanışa tâbi olmasıdır. Fizik kâinatınızda bulunan atomik sıranın, atomik diyagramların bir noktası vardır. Sınırı vardır. Sâbit bir miktarı vardır. Ve bunların dışında başlayan sıralanışlar, başka bir guruptur.

Bu kavramlar, sizlere, tekâmül bakımından büyük bir şey sağlamaz. Bir faydası da yoktur. Zira, ne bu hâleti yaşayabilir, ne de onun içerisine girip, tetkikatta bulunabilirsiniz... Hattâ teşevvüş içerisinde kalıp, henüz kaldıramıyacağınız yüklere de sahip olabilirsiniz.

Bizden size öğüt, size en yakın olan, sizi en süratli, en emîn, size en uygun olan meseleler üzerine eğitmeniz ve imalî fikirde bulunmanızdır.

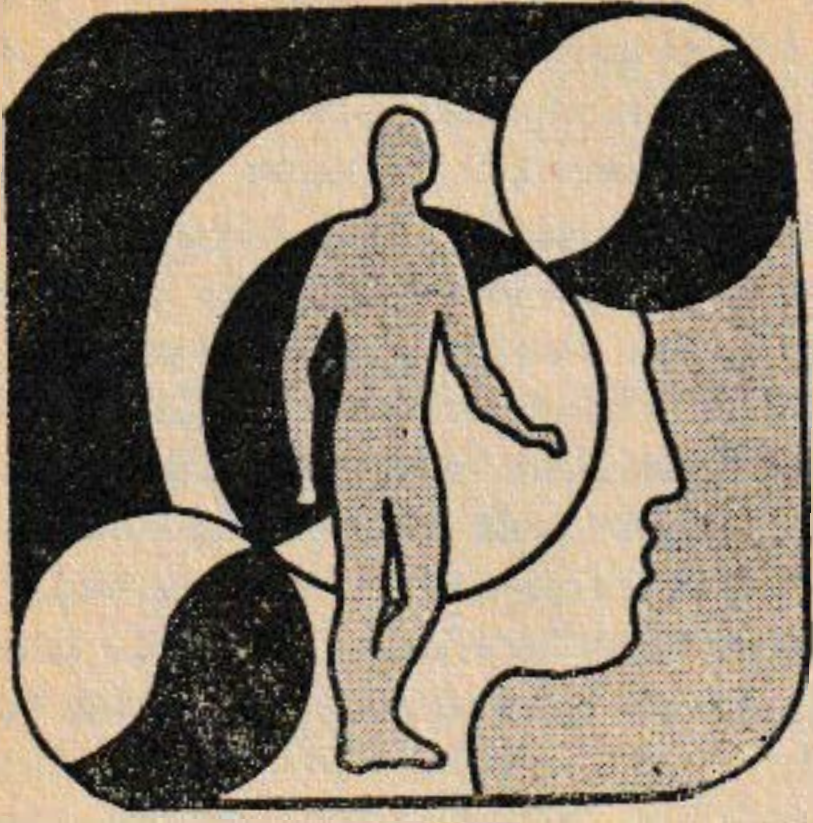
Dördüncü buut üzerinde veya sadece buut üzerinde bir münakaşanın, şimdiye kadar sonuç verdiğini, ne işitmiş, ne görmüşsünüzdür. Zira insan, beyin vasıtasını kullandığı müddetçe, onun imkânları içerisinde kalmama mahkûmdur. Bunu lütfen hatırlayın ve çıkarmayınız.

Medyomun size aktarmış olduğu şeyler, tam verdiğimiz şeyler değildir. O da naçardır. Onun zihninde de sizden farklı kelime, imaj, kavram mevcut değildir. Bugünkü bu kadar.

İnsan idrakinin neye muktedir, neye olmadığını, bu ruhsal bilgiler bize, çok açık bir şekilde anlatmaktadır. Ne kadar gökyüzüne çıkmak istesek de, yine de zamansız olarak ayağımızı yerden kesmememiz gereği çok güzel anlatılıyor.

Demek ki, kapasitemizi şöyle yoklayıp, iyice tarttıktan sonra, ne onu yok yere israfına yönelmeliyiz; ne de yok diye âtil bırakmamalıyız.

«Kendini bil!» uyarısında, her şeyden önce, neyi yapıp, neyi yapamıyacağımızın saptanması olması gerek.

Ezoterizme Bilimsel Ve Felsefî Yaklaşımlar

● METİN KIRAZ ●

SUFİZM (TASAVVUF)

Sufizm ve Teşkilâtı

Sufizm Arablar, İranlılar, Türkler ve diğer İslâm Dünyası'nın en son olarak uygun gördüğü, esrara giden kapıyı aralayan, mistik bir yaklaşımdır. «Ne bir din, ne bir gizemci örgüt, ne de tam manasıyla bir hayat yoludur. Bunların hepsinden oluşur ama hiçbiri değildir. İslâm'ı takip eden 400 milyon arasında sufizm'in ortaya koyduğu güç, hiçbir politik, sosyal veya ekonomik güç tarafından yapılamamıştır.» (K29, 71) Dünya Sufî teşkilâtının teorik şeması aşağıda gösterilmiştir.

1. Ezoterik aziz
2. Bütün Sufilerin başı olan kutup
3. Lider olan I. imam, kutup yardımcısı olan II. imam
4. Dört yönü temsil eden dört kuvvet
5. Yedi kıtanın olaylarından sorumlu, kuvvet yardımcısı olan 7 abdal

6. Abdal yardımcısı olan 5 amd
7. Bölgeleri temsil eden 70 soylu kişi
8. Milletlerden küçük olan topraklara bakan 300 şef
9. Azizler
10. Azizlerin altındaki talebeler
11. Kutsal yola girmemiş cemiyet üyeleri» (K29, 88)

Sufizm Eğitiminde İnisiyasyon Devresi

«Cemiyete giriş doğuda mevcut olan yüzlerce halkadan birisine katılmakla olur. İnisiye üyeliğini gizli tutmayabilir... Salık - Arayan - resmi olarak gruba taktim edilmeden önce bir süre toplantılara katılır. Uygun bir zamanda aday halkanın başkanına tanıştırılır. Uygunluğunun testi için bazı sualler sorulur. Kabul edilirse şeyh elini tutar ve kulağına fısıldar. Artık salık resmen bilinir.

Sonra büyük yemin ayini yapılır. Bu ayinde salık pirine mutlak olarak itiat edeceğine yemin eder. Pirin —Şef— kabûlü yükselmek demek değildir... Devam etme veya etmeme inisyeye hazır olduğu zaman otomatikman gelir. İnisiye aydınlanma için gerekli olgunluğa erişmedikçe hiçbir zaman ilerleyemez... Eğer cemiyetin tatbikatlarını ve ayinlerini aynen uygularsa büyük bir ihtimalle başarıya giden yoldadır... Kutsal formüller, zikirler, kısa süreli ilişkiler kuranlarda hiçbir etki uyandırmaz...» (K29, 78, 79).

Sufizm Eğitiminde Müridlik Devresi

«Salıklı yeni titri mürid —Talebe—dir. Bu devrede verilen kitaplar okunur, zikirler yapılır. Mürid İslâm dininin resmi uygulamalarını tatbik eder. Bu dünyada olma, ama dünyanın bir parçası olmama prensibini geliştirir ve uygular. Pirin bütün öğretilerini tatbik eder. Her mürid pirin düşünceleri ve şahsiyeti üzerine konsantre olur. Buna karşılık olur de düzenli bir şekilde düşüncelerini talebelerine çevirir. havatî ruhî enerjilerini gönderir, onları benlikleri ile mücadelelerinde başarılı kılmaya çalışır.» (K29, 80).

«Sufizmdeki bir inisyeye verilen gizli kaideler vardır. Asaîdâkiler Naksîbendi Örgütünün kaçınılmaz kaideleridir.» (K29, 89).

Günlük yasantıda eni vasavabilmek için zihin kontrolü konusundaki kaideler şöyle sıralanabilir.

- «1. Nefes almanın bile şuurluluğunda olmak ve zihnini sonsuz, ulvi öz ve kuvvet düşünceleri ile titreştirmek.
2. Bakışları yürürken ayaklara yapıştırmak, nereye gittiğinin daima farkında olmak.
3. Zihnini devamlı olarak konsantre etmek, böylece başkaları arasında, rahatsız edici uyarılar arasında bile yaptığı işe konsantre olabilmek.» (K29, 89).

Zikr ile zihin kontrolü konusundaki kaideler ise şöyle verilmektedir :

- «1. Zikirleri mühürleyici dualar yapmak.
2. Zihnin, yenilmesi gerekli birçok dikkat dağıtıcıların olduğunu farketmesini sağlamak.
3. Konsantrasyon kelimesini, kelimeler olmadan düşünce ile yapmak.
4. Düşünce aralarında ne yaptığını tekrarlayarak gözden geçirmek.
5. Zikr kelime veya cümlesini gereken sayı kadar tekrarlandığını farkedebilmek.
6. Düşünce aralarında zihnin, kalplerinde Allah adı olan salıkların kalplerini tahayyül etmesini sağlamak.» (K29, 89).

Aşağıdaki iki madde de bu kaidelere ilâve edilmektedir.

- «1. Sufinin bir yolcu olduğunu unutmamak.
2. Seçilmiş birisi olduğunu unutmamak.» (K29, 89).

«Sufizm'de Baraka denilen bir nevi enerjiye inanılır... Baraka şahıstan şahısa devredilir. Bu genellikle hocasından talebeye, talebe yeteri derecede ilerlemişse devredilir... Gurdjieff'in hocası batılı bir talebeye nefes alma egzersizleri konusunda şöyle demiştir.

Yalnız, yalnız, aptalca sualler. Niçin ve nasıl suallerinden daha aptalca. Nefes almayı öğrenmenin kolay bir şey olduğunu mu zannediyorsunuz?... Doğru nefes almanın fonksiyonlarından biri barakayı derin şuurluluğunun uzak alıcı noktalarına ulaştırmaktır. Gelişmemiş insanlar düşünceyi ve rastgele yapılan faaliyetleri şuurluluğuna tesir etmede kullanılır. Dozajı yönü ve şiddeti açı-

sından bu işlerin hiçbirini bilmezler. Yalnız nefes alda. İlk gerçek nefesini alabilme eğitimine başlamadan önce ne kadar zaman gerekli biliyor musun? Aylar, hattâ yıllar. İşte o zaman neye doğru yöneldiğini anlayacaksın. Gurdjieff bana nefes alma kabiliyeti ile gelmişti ve ben ona kendi sistemi, şuurluluğu ve bütün varlığıyla nasıl nefes alabileceğini öğrettim. Varlığını sürdürürebilmek için nefes alırsın. Yüksek insan ise süper bir varlık seviyesine yaptığı girişi devam ettirebilmek için nefes alır. Cehaletin şaşırtıcı olmakla beraber beni korkutuyor. Gurdjieff benimle 20 sene beraber kaldı. Evet tam 20 sene. 5 ayı Erzurum'da, geri kalan zamanda ise nefesini kullanmayı öğrendiği her yerde benimle ilişkide kalarak. Nefesin ile şuurluluğuna neler taşındığını biliyor musun? Bir şeyhin neden yeni doğmuş bir çocuğun kulağına üflediğini biliyor musun? Nasıl bilebilirsin? Buna sihir der veya hayatı temsil eden ilkel semboller olarak görürsün. Fakat pratik sebepler, hayatî öneme haiz olan iç şuurluluğun tazelenmesi hiç aklına gelmez.» (K25, 153, 154).

Sufizm Eğitiminde Tarikatlık Devresi

«Mürid, kendi veya pir'i vasıtasıyla ilerlediğine karar verince tarikat titrini alır. Düşüncelerini pir'den düzenin gerçek kurucusuna çevirir. Bu sırada pir düşüncelerini güç verebilmek için talebesi üzerinde tutmaya devam eder... Bu devrede okült bilgide ve majik fenomenler meydana getirmekte ustadır. Bunları ancak pir'in izniyle yapar... Pir'in adı şimdi şeyh veya mürşid olmuştur. Gerçek pir düzenin kurucusu olur. Uzak memleketlere seyahat ederler. Düzen hakkında bilgi sorulmadıkça ve sorana faydalı olacağı zannedilmedikçe bilgi verilmez... Bu devre birinci devreden daha uzundur... Bazen salık devresinden tarikat devresine kolaylıkla mürşidin karışması olmadan da yükselmeler olabilir.» (K29, 80, 81).

Sufizm Eğitiminde Diğer Devreler

«Bundan sonra arif —Bilen— ve fana —Yok olma— devreleri gelir... Ariflik devresinde tabiat üstü kuvvetlerin tezahürü çok fazladır. Fizik bedeninin zarar verici yönlerin-

(Devamı Sayfa 36'da)

Michael Sadgrove

Şehirdışı yollarla ilgili tekinsiz olaylardan birisi Boston'a doğru yolalmakta olan bir bayan sürücünün başından geçmişti. Saatte 40 mil süratle hemen hemen boş denecek kadar تنها bir yolda ve açık havada cereyan etmişti sözkonusu olay. Yolun Holbeach Marsh kısmına geldiği zaman direksiyonun görünmeyen eller tarafından yönetilmekte olduğunu hissetti. Hakim olmak istediysede başaramadı. Direksiyonun sağa döndürülmesiyle araba yoldan çıkmış ve sağ tarafta

yan sebebin de başlarından geçen ve ölümle sonuçlanan kazanın nedeninin kendisinde bulunmadığını bildirdi. Yani ölümü, kendi hatasından dolayı değildi. Sonra onu iknâ yoluyla bu işten vazgeçirdim ve oradan kurtulup gitmesine yardım ettim. Herhalde, artık oradan geçen şoförler sıkıntılı dakikalar geçirmeyecektir artık...

Yukarıdakine benzer başka bir olay da Terrington St. Clements ile Boston arasında bir gece yolculuğu sırasında cereyan etmişti. Önlerinde gitmekte olan bir u-

mamıştı. Korkudan solukları kesilmiş bir vaziyette direksiyonu bir türlü sağa çeviremeyen şoförlerle, bir yandan da gitgide yaklaşmakta olan karşı yönden gelen arabaya bakıyorlardı. Son bir gayretle şoför direksiyonu sağa kıvrabilince sağ önlerindeki uzun aracı birkaç santimetreden az yalayarak geri kaldılar. Karşıdan geimekte olan araç acı acı korna çalarak yanlarından geçti gitti. Sinirlerin yatışması için derhal durdu şoför. Hayatının en korkunç tecrübesini yaşamış olduğunu bildirerek

Norfolk'un Tekinsiz Yolları

alt-üst oluvermişti. Bu inanılmaz olaydan sonra sözkonusu bayan hastanede birkaç hafta geçirmek zorunda kaldı ve iyileşti.

Geçenlerde beni alıp, olayın cereyan ettiği noktaya götürmüştü. Yol boyunca tek başıma yürüdüm. Birkaç dakika sonra (30 yaşlarında bir) bir bedensiz varlıkla irtibat kurdum. Kendisinin bir işadamı olduğunu ve ailesi (karısı ve bir kızı) ile yolun bir noktasından geçtikten sonra bir trafik kazasına kurban gittiklerini ve henüz beraber bir anda ölüverdiklerini anlattı. Yolun o kısmında zaman zaman vukubulan yukarıdakine benzer tekinsiz olaylardan kendisinin sorumlu bulunduğunu itiraf etti. Kendisini böyle bir işi yapmaya zorla-

zun vasıta vardı. Bu gibi uzun araçları sollayarak geçmenin oldukça zor olduğunu tecrübeli şoför oldukça iyi biliyordu. Kaldı ki, karşıdan gelmekte olan arabanın farlarını da görmüştü. Bunun için yavaşlayarak, uzun aracın arkasında kalmaya karar verdi. Fakat tam bu sırada direksiyon sanki görünmeyen biri tarafından sola doğru zorlanmaya başlamıştı. O kadar ki, şoförün bütün gayretine rağmen direksiyonu sağa çevirip uzun aracın arkasında kalmak hemen hemen imkânsızdı. Nitekim, uzun aracın arkasından çıkmışlar, yolun solunda gidiyorlardı. Yolcuların arasında karşıdan gelmekte olan aracın farlarını görmeyen kal-

yolcularla birlikte hayatlarını kurtaran Tanrı'ya dua ediyorduk. Bu olaydan bir hafta kadar sonra bu kazayı atlatan yolculardan birkaçıyla olay yerine gittik. Olayın müsebbibi olan bedensiz varlıkla irtibat kurabildim. 70 yaşlarında kara-cahil çalışma elbiseleri hâlâ üzerinde bulunan iriyarı bir adam. İrtibat kurduğum zaman bana, karısının yolun o kısmında bir motor tarafından çiğnenmiş olduğunu bildirdi. O zamandan beri hıncını şoförlerden almak üzere bu işi sürdürmekteymiş ama şimdiye kadar sadece birkaç kazaya sebep olmaya muvaffak olabilmiş. Ona da yardım ederek, kendisini ikâz ederek, bu işten vazgeçirdim. (Spiritüel Gazette'den)

C. Greighton

Sözkonusu kitabın adı «Ether Technology» -olup, yazarını benim de tanımadığım fakat Havacılık ve Uzay Araştırmaları Mühendisliği üzerine 30 yıllık tecrübesi bulunan Alman asıllı bir Amerika'lıdır. Amerikan Aeronotik ve Astronotik Enstitüsü'nün bir üyesidir. İkinci Dünya Savaşı sırasında Peenemünde'deki Alman Roket Araştırmaları Merkezi'nde çalışmıştı. Birkaç yıldan beri de bir Batı Alman Gazetesinin bilim danışmanıdır. 1952'de Amerika'ya giderek NASA Uzay Program Projeleriyle ilgili olmak üzere 7 yıl kadar Alabama'da çalıştı.

Bu kitabı yazmasının amacı Thomas Townsend Brown, Dr. Erwin J. Saxl, Dr. P. Biefeld, Dr. Horace C. Dudley ve diğerleri gibi öncelerin eserlerinin yeniden bugünkü bilgilerin ışığında incelenmelerini sağlamaktır. Zira bu araştırmacıların çalışmalarında elektro-gravitasyon ya da yazarın (Rho Sigma) kendi ifadesiyle «elektromanyetik Propulsiyon»un sırları ve ipuçları bulunmaktadır. Bu sırların açıklığa kavuşmasıyla R. Sigma'ya göre dünya insanı gravitik çekimin etkisinde olmadan uçabilecektir.

Yazarın tezine göre, bu iş, çok eski zamanlardan beri dünyanın her tarafında gözlenmekte olan Uçandaire olarak isimlendirdiğimiz uzay araçları tarafından halledilmiş durumdadır. Yani Uçandaireler elektromanyetik Propulsiyon metoduna göre hareket edebilmektedir. Bu konunun şimdiye kadar halle-

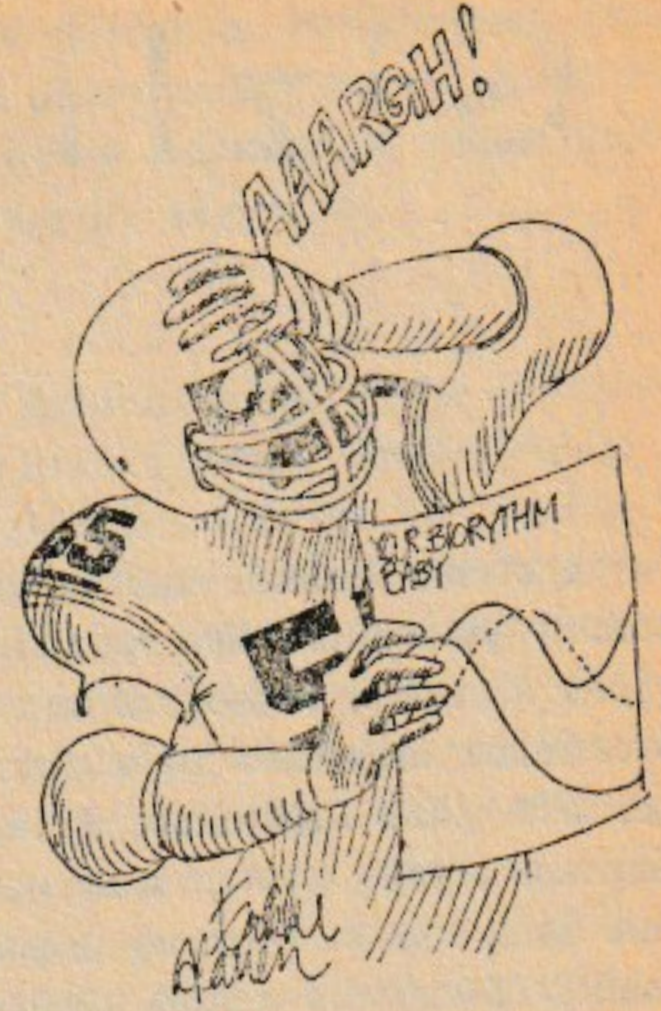
dilmiş olamamasının nedeni yöneticiler tarafından planlı ve esaslı bir ört-bas projesinin uygulanmasındadır. Bu nedenle bir çok araştırmacının konuya karşı ilgisi sönmüş bulunmaktadır.

Rho Sigma'nın daha önceden çıkmış bulunan iki kitabı da dünyamızın geçmişte dünya dışı uzay araçlarının ziyaretiyle ilgili bulunmaktadır. Bu son kitabını büyük Amerikan bilimcisi Dr. James McDonald'a ithaf etmiş bulunuyor. Rho Sigma da, benim gibi, bir UFO araştırmacısının ölümlerinin normal ecelleriyle olduklarına inanmaktadır. Zaten bu yüzden eserlerinde esas adını kullanmamaktadır. Şimdilik anonim kalmayı tercih ettiği bu yüzden...

Rho Sigma'ya göre gerekli deliller burada gözlerimiz önünde bulunmaktadır ve birt akım temel çalışmalar NASA tarafından da yapılmış durumdadır. NASA'nın elinde evrende bitmek tükenmek bilmeyen bir enerjinin bulunduğu dair gerekli doküman bulunmaktadır. Bu enerji sadece «akabilmesi için» mustuğunun cevrilmesini beklemektedir. Fakat kendisinin bana son mektubunda belirttiği gibi, «Resmî ilim konuya bu açıdan bakmadıkça, E/M etkilerini ihmal eder görüldükçe, herhangi bir ilerleme ve öğrenme asla olmayacaktır.» (CHIMES'den)

Claire Huff

«Biyoritmın son zamanlarda antrenör, menejer ve spor psikologlarınca önemle gözönüne alınan konulardan

biri haline geldiği görülmektedir. Hatta bunlara kumarbazları da eklessek hata yapmış sayılmayız.» diyor New York Times'in spor yazarı.

Bazı beyzbol yöneticileri oyuncularını kritik günlerinde maça çıkarmamaktadır. Bu takımların sayısı şimdilik beş tanedir. Bu takımların yöneticileri düzenli olarak oyuncularının biyoritmik şemalarını (aynı zamanda da karşıt akımların oyuncularının biyoritmik şemalarını) izlemek suretiyle spordaki başarılarını arttırmaya çalışmaktadırlar.

Bazı jokeylerin de atlarının (biyoritmik şemalarına göre) kritik günlerinde koşuya çıkmadıkları öğrenilmiştir.

İnsan kendi hakkında ne kadar çok şey öğrenirse, hayat o kadar ilginç hâle gelecek mi dersiniz? (NEW REALITIES'den)

Kaynaklar : New Realities - Vol. 1, No: 4
Chimes - Jan, Mar. 1978

Gizli Öğreticilik

Anlatan :

● Ergün ARIKDAL ●

Ezoterik bilimde semboller (simgeler) önemli yer tutar. Ruh ve beden arasında köprü kurarken semboller bütün anlaşılabilir kavramları hissedilir hâle getirirler. Sembol, özellikle göze hitabeden bir imajdır. Kelime tarzında olduğu zaman anlayışa hitabeder ve yine imaj vasfını yitirmiş değildir. Semboller analitik olmaktan ziyade bütünsel tarzda bir fikir topluluğunu ifade ederler. Meselâ elinde meşale tutan bir kol, semboldür. Aslında bütünleyicidir. Pek çok fikirleri hatta bilgileri bir araya getirmiştir. Herhangi bir kimse, kendi kapasitesi hangi seviyede olursa olsun, bunları yorumlayabilir. İkinci özelliği, ifade aracı olmaktan ziyade teşhir aracı olmasıdır. Teşhirde izahat yoktur, sadece «gösterme» amacı vardır. İnsana birşey empoze etmez. Herkes kendi seviyesine göre yorum yapar. Taraf tutmaz, sadece bir görünüşten ibarettir. Sembolün, toplayıcı olması da önemli bir noktadır.

Sembolik çalışmalar esasında tabiatın gelmektedir. Semboller bilimi doğal ve doğa üstü çeşitli realite tertipleri arasında mevcut olan bir mütabakat üzerine kurulmuştur. Doğal olanda, doğa üstü olanı göstermek için o, sembolleştirilmiştir. Doğal olanı müşahade ettiğiniz zaman onda doğa üstü olanı da görmeniz lâzım. Bunu başarabiliyorsanız, ezoterik olarak çalışıyorsunuz demektir. Bir bitkiyi, hayvanı, insanı, olayı müşahade ederken onda doğa üstü birşeyler olduğunu sezdiğiniz anda siz zaten ezoterik olarak çalışıyorsunuz demektir. Burada ilham yoluyla bazı gizli bilgiler veriliyor demektir. O zaman karşınızdaki objeler ya da olaylar, o görünümleriyle size doğa üstünün bir sembolüdür. Evren bizzat evrenüstü bir prensibin sembolüdür. Evrenin kendisine ait bilgileri deşmeye başladığınız zaman evren-üstü olan prensipleri yakalamaya başlıyorsunuz.

Belirli bir tertibin (düzenin) realitesi daha az yüksek düzenin realitesi tarafından temsil edilebilir. Mesela, {A} seviyesindeki bir gerçeği ifade etmek, onu sembolleştirmek için, onun biraz üzerindeki {AA} gibi bir realiteyi ele almak icabediyor. Yani her sembol ifade ettiği gerçeğin biraz üzerindedir. Ta kendisi sembol olmaz. Yani «A» denen şeyi sembolleştirmek istiyorsanız, onu «A» derecesinde sembolleştiremezsiniz. Biraz üzerinde sembolleştirmeniz gerekir. Daha geniş bir manâyı ele alırsanız, olur. Mesela mektup ile zarfın ele alalım : Zarf ile mazruf(2). Mazruf, daima zarftan küçüktür. Aksi halde zarfın içine girmez. Burada mazruf, elimizde bulunan gerçek. Zarf da onu kapsayan sembolü. Birisine bir mektup geldiği zaman eline aldığı zarf içindekinin bir sembolüdür aslında.

Yollanan, postalanan, muamele gören, kıymetlenen şey aslında zarf değil, zarfın içinde gönderilendir. Zarf, onun dışında bir semboldür. O sembolün hakikati onun içindedir. Böylece semboller daima saklamak istedikleri şeyin biraz üzerine çıkarlar. Burada «üzerine çıkmak» demek, daha büyük kıymet kazanmak değil. Zarf her yerde zarftır, bütün zarflar birbirinin aynıdır ama içindekiler, zarf sayısı kadar birbirinden değişiktir.

Kısmî olan, bütünü sembolize eder. Mikrokozmoz, makrokozmozunu temsil eder.

Gerçek sembol keyfi değildir. Yüksek realitenin sembolü olarak kabul edilen, bizzat doğadan çıkmıştır.

Her sembol ters yönde yorumlanabilir. Aynadan ve sudan yansıyan cismin hayali gibi.

(1) Docıma : Değişmeyen, katı, sabit dinsel kurallar.

(2) Mazruf : Zarfın içine konan.

Prensipler düzeninde ilk ya da en büyük olan, tezahürat düzeninde sonuncu ya da en küçük olandır. Bu ifadede prensipler düzenini bir metafizik alan olarak, tezahüratta eşya alemi (gördüğümüz ya da göremediğimiz yönleriyle titreşimlerden meydana gelmiş olan fizik alem) olarak düşünülebilir. Vaktiyle içte olan sonradan dışta kalabilir. Bunun başka bir ifadesi de «Birinciler sonuncu, sonuncular birinci olacaktır.» şeklinde ortaya konmuştur (3).

MERASİMLER :

Burada bir ritim ve tavırlanma sözkonusudur. İnsan herşeyden evvel bir ahenk illetkenidir. Ahengi, ritmi naklederiz. Doğumundan ölümüne kadar insan hareketli bir dalga akımı içinde sürüklenip gider. Bu dalga akımı içinde seneler, mevsimler, günler vardır. İnsan ahengi sever ve onu arar. Ahengin temel karakteri birbirini izleyen bir değişim dahilinde bir denge kurma eylemi içinde birleşmekten ibarettir. Şöyleki, aslında bu ahenk ve ritim içerisinde bir dualite vardır. Kalkış ve varış noktaları (doğum ve ölüm) arasında dengeyi kurmak için ritmik yaşar.

Hâlâ sürüp gelmekte olan geleneklerden yayılan kollektif kuvvetler vardır. İşte bu kollektif kuvvetlere iştirak etmek isteriz. Bu iştirak içinde bir yerden izin almak gerek. Bu iştirak iznini temin etmek için insanlar merasimlere başvururlar. Mesela Uzak Doğu'da Mantra'lar vardır (4). Orta Doğu'dakiler mantra karşılığı olmak üzere «zikr»leri kullanırlar. Kutsal danslar yapılır, ilahî ve şarkılar söylenir. Sessiz dualar yapılır. Hatta bu dualar sırasında vecd (ekstaz) halleri bile yaşanabilir. Dua eden ya da başka türlü bir merasimde bulunan kimse, kendi ruh ve bedeninin içinde bulunduğu ahenkle daha büyük bir ahenge akord olmaya çalışır. Bu şekilde tüm dünyaya ait daha kapsamlı büyük bir ahengin içerisine girmiş oluyor. Buna Platon (Eflâtun) Elâzis öğretisinde «Kürelerin Müziği» deyimini kullanır. Mürid'in küreler arasındaki müzik ahengine akord olabilmesi, onunla bir olabilmesi için önce kendi ruh-beden ahengini kurması lâzımdır. Merasimlerin hepsi, insanların seyyal unsurlarının değişimini uyartır. Cennetle ilgili bir hâl olan

yalın bir hâle dönüşünü kolaylaştırır. Doğaldır ki burada anlatılmak istenen merasimler, bugün mabedlerde yapılagelen merasimlerle hiç ilgisi olmayan şeylerdir.

İNİSİYASYON :

Ezoterik bilimin esası zaten inisiyasyondur. İnisiyasyonun şimdiye kadar doğru bir tarifi yapılamamıştır. Hemen hemen her uygarlıkta kendine özgü bir inisiyasyon anlayışı vardı. İnisiyasyon, bir tür tarikata giriş mânâsına gelir. Târik, «yol» demektir. Bir öğrenim yolu. Nefsini tanımada ve terbiyede aynı zamanda eşyayı tanımada, onun kökenini bilmede ve anlamada gereken bilgileri elde edebilmek ve uygulamaları yapabilmek için bir yol, bir gidiş tespiti lâzımdır. İşte biz bunun, eskiden olduğu gibi, şimdi de bir takım tarikatlar vasıtasıyla yapıldığını görüyoruz. Bizim Derneğimiz de bir tür inisiyatik bir Dernektir. Özel bir öğretim şekli yoksa da, çoğu kez, ezoterik bilgiler verildiği için, bir nevi inisiyasyondur ve bizdeki inisiyasyon şekli belirli kalıplar ve kurallar içerisinde tekrar edilen bazı şartları ihtiva etmez. Burada, fevkalâde geniş bir hürriyet ve serbesti içerisinde Derneğe bağlı olan kişiler inisiyasyonu hem kendi şuurlarında hem de kendi vicdanlarında, kendi kendilerine geçirirler. Hiçbir üstad onları tutup: «Bunu şöyle yapacaksınız, bu şu demektir, bunun sembolü budur, bundan şunu anlayacaksınız...» demez. Bu tarzda hiçbir öğretilde bulunulmaz. Doğrudan doğruya bilinenler, açık ve seçik olarak anlatılır. Bunun aksiyonu doğrudan doğruya üye arkadaşına aittir. Görülüyor ki, modern inisiyatik çalışmalarla, tarihsel inisiyatik çalışmalar arasında bir takım uygulama farklılıkları bulunmaktadır.

Burada her ikisine de, yeri geldikçe, değinmek suretiyle «inisiyasyon»u anlatmaya çalışacağız. Derneğimizde verilen eski konferanslardan birinde Eski Mısır İnisiyasyonlarındaki merasimler anlatılmıştı. Bir tarif yapmamız gerekirse, «Ruhî bir tesirin nakledili-

● Lütfen Sayfayı Çeviriniz

(3) Dini metinlerden : Hz. İsa'nın İncil'deki kelâmı.

(4) Mantra :

şinde hazır olmak.» demektir. Burada, spiri-
tüel (ruhi) bir tesir sözkonusu. Bu tesirin
nakledilmesi lâzım. Kişiden kişiye, toplu-
dan topluma bu tesir nakledilecek. Zaten bü-
tün inisiyatik çalışmaların esası, bu tesirin
bir taraftan alınıp, bir tarafa naklinden iba-
rettir. Ve bu nakli kolaylaştıracak bütün ça-
lışmalar inisiyatik çalışmalardır. Bu hem ob-
jektif manâsıyla çalışmadır, hem de sübjek-
tif manâsıyla... İnisiyatik çalışmaya giren
kimse önce kendinin en kaba taraflarından
(İçgüdülerinden, insiyaklerinden) hareketle
giderek en üstün şuur hallerine kadar ge-
çerek «insan-ı kâmil» dedikleri olgun ve
tekâmül etmiş, belirli bir seviyeye kadar
çıkışmış, insan hâline gelir. İnisiyasyonun ama-
cı budur. Bunun da meydana gelmesi için mu-
hakkak ruhsal bir etkinin, bizden geçmiş ve
başka yere gitmiş olması lâzımdır. Bu çok
önemli bir husustur. Ne vakit ki, bize gelen
tesir, bizde saklı kalıyor, inisiyatik bir ter-
biye almıyoruz demektir. Bu bir çeşit incel-
miş egoizma olabilir.

Spiritüel tesiri almak ve nakletmek için
üstadın (guru, şeyh, joran vs.) görevi büyük
kaynaktan aldığı müride nakletmektir. Bü-
yük tesir kaynağını müride bağlamaktır. Mü-
rid tek başına bu kontakı kuramaz. Aslında
böyle bir üstada hayatımızın çeşitli devre-
lerinde muhtacız. İlk üstadımız da annemiz-
dir. Doğa ile olan ilk kontakı annemiz verir bi-
ze. Sonra baba, öğretmen ve bilinmeyen üs-
tadlarımız hayatımız boyunca bu işe devam
ederler. Bu spiritüel tesire inisiyasyonda
«zencir» ismi de verilir. Bu, sonsuz sayıda
halkalardan meydana gelmiş bir zencirdir.
Üstad, aşağı yukarı zamanın başlangıcına ka-
dar götürülen bir başa, fiilen mevcut bir
irtibat sayesinde bağlı kabul edilir. Üstad, bu
şekilde çok eski, arkaik, bir kaynağın halka-
sıdır. İnisiyasyon olacak kişi de bu bağlantı hal-
kalarından birini alır ve ona bir bağlanacak
yer gösterilir. Bu da o büyük uzun zencirde
bir yer teşkil eder. Dolayısıyla devamlı ola-
rak o spiritüel tesirin müriden geçmesi
sağlanır. Talep edene (tâlîp) bu tesir bir kon-
takt vasıtasıyla verilir. İnsanlar şüphesiz ay-
nı zamanda da aksiyonla ilgili yaratıklardır.
Yani, hareketin, spiritüel tesiri birinden di-
ğere geçirmek bakımından büyük bir has-

sası vardır. Bu yüzden merasimler icrâ edi-
lir. Yani vücut hareketleri, vücut hareketle-
rinde kullanılan sembollerin şuurda bir nevi
çözümlemesiyle meydana gelen psişik ha-
reketler, Astral dalgalanmalar... Mantal, fizik
ve spiritik safhada olan her türlü hareketle
bir nevi girdap meydana getirilir ve kontakt
temin edilir. Zaten bu kontakt temin edile-
mezse, o kişi «inisiye» olarak kabul edil-
mez. Üstadın bir büyüklüğü de bunu anla-
masıdır. Zaten üstadın, üstad oluşundaki hik-
met budur. Müridin yukarıda anlatıldığı şe-
kilde objektif ve sübjektif hareketi meydana
getirip getiremediğini anlar. Dışından görü-
nen hareketle bellidir. Yani inisiyasyonun ada-
bına uygun hareket edebilir. Hatta hareketin-
de de bir düzgünlük olabilir. Ama gerçekten
psişik olarak da gereken olgunluğa gelmiş
midir? Şuur altıyla üstün şuur arasında kon-
taktı temin edebilmiş midir? İç mücadelede
kaba güçleri yenerek üstün güçleri galip mi
getirmiştir? Bu önemlidir. Bütün bunların
anlaşılması da üstada kalmaktadır. Burada
Muhiddin Arabî'nin sözünü hatırlamak yerin-
de olacaktır: «Mürşid seçmekte çok dikkatli
olunuz. Mürşidin bazı vasıfları yoksa, o va-
sıfları ikmal etmek için, vasıflar kendinde
bulunan başka bir mürşide gidiniz.» der.

Bir çok inisiyatik merasimlerde üstad
çırağı öper. Aslında insanların belirli za-
manlarda birbirlerini (kıtlamak veya saygı-
sını, sevgisini belirtmek üzere) öpmesinin
folklorik manâsı budur. Alından öpmek, be-
lirli şekilde iki yanından öpmek, küçüğün
büyüğünün elini öpmesi, tarzındaki hareket-
lerin en eski hatıraları inisiyatik merasimler-
de tesirlerin soluk vasıtasıyla iletilmek isten-
mesinin sembolüdür. Anadolu'da «ocak» tabir
edilen bir takım küçük spiritüel merkezler
vardır. Ruhanî merkezlerdir bunlar. «...Bana
hocam (dedem, ninem) elini verdi, ben de
birçok kimseyi, onun söylediği şekilde te-
davi ediyorum...» der. Burda anlatılmak is-
tenilen bir kimseden diğerine geçen spiri-
tüel bir tesirdir. Ocaklar'da spiritüel bir te-
sirin bir kimseden diğerine (lâyık olana) ge-
çirilmesinin bir örneğini görüyoruz. Onlarda
belirli bir kültür, bilgi olmayabilir. Hatta nef-
sanîyetleri de vardır ama, belirli bir aksiyonu
gayet sadakatle ve dürüstlikle yaparlar. O-

nun göreceği vazifede zaten başka birşey istenmez. Bu kadar dürüstlük ve egoizma onun için kâfidir.

İNİSİYASYON ŞARTLARI

Merasimi tamamlayan üstad bir birey olarak hareket etmez. O bir zencir halkasıdır. Kendini aşan bir tesirin, kuvvetin aktarıcısı durumundadır. Demek ki hem üstad, hem de mürid bakımından hiç bir şekilde bireylik meselesi ortaya çıkmamaktadır. İnisiasyon için üç ana şart aranır :

1. Eksiksiz bir niteliğe sahip olacak mürid. Bulunduğu ortamdaki anlayışa uygun olmak şartıyla eksiksiz vasıfları olacak. Hiç değilse o tarikatın, o inisiasyonun aradığı şartları ihtiva etmesi lâzımdır. Mesela Ahîler'in 8 - 10 kâfî bu şekilde giriş şartı vardır ki, oldukça ilginçtir. Ve incelendiği zaman, gerçekten «insan-ı kâmil»i aradıkları bellidir. Mükemmel insanın vasıflarını istemektedirler.

2. İntizamlı bir şekilde bilgileri ve testleri kabul etme yeteneğinde olacak. Karakter ve yapı bakımından bir takım mükemmel özellikleriniz olabilir. Ama bunun yanı sıra intizamlı bir şekilde alıcılık da istenir. Yani bir nevi iyi vasıfta medyomluk isteniyor. İyi vasıfta psişik hassasiyet istiyorlar. Hiç değilse kendi kendine revelasyonları (derin sezgisi, vahyi) olan ilmamlı kişi aranıyor. Hem kendindeki hazineden, hem doğadan, hem de icabettiği zaman ruhsal plânlardan... Bunları gerekli kılmaktalar, çünkü mürid ileride, akmakta olan spiritüel tesiri başkalarına aktaracaktır. Bu tesiri yansıtabilecek, başka istikametlere yöneltebilecek yetenekte olmalıdır.

3. Kişisel olarak, bir şeyi gerçekleştirmek yeteneğinin bulunması lâzımdır. Kendi içbenliğini gerçekleştirdikten sonra, kişiliğinin de iyice gelişmiş olması lâzımdır.

Görüldüğü gibi, artık inisiasyon günümüzde, bazı inisiyatik cemiyetlerde olduğu gibi, baştan savma merasimlerle yürüyen bir iş değildir. Tarikate, inisiasyona girecek olan müridde gerçekten fiziksel ahlâksal zihni nitelikler olması gerekmektedir. Kişi ruhsal ahenk içerisinde olmalıdır. Kompleksli insanlar (her türlüyle) böyle bir inisiasyona giremezler. Kişi hislerine hâkim olmalıdır. Yani «his realitesi»ni atlamış olmalı.

dır. Bireyliği teşkil eden bütün unsurlarda bir denge bulunmalıdır. Çünkü esasında inisiye kendi topluluğuna değil, kendi bireyliğine dayanır. Üstadına ya da hocasına değil, Kendi kendisini ne derecede geliştirmişse, o derecede iyi bir inisiyedir. Onun için bu çok önem verilen şartlardan biridir. Hastalık ve psişik eksiklikler hiç kabul edilmez.

İnisiasyona kabul edilmek için emredici dört tane de şart vardır. Bunların arasında her tarikata mahsus özel şartlar da öne sürülebilir. En genel olanları dört tanedir.

1) **Beden Temizliği** : Burada «temizlik» kelimesinden bildiğimizi anlamak, muntazam olarak banyo yapmak kastedilmez. Beden temizliğini asıl meydana getiren husus, beden beslenmesinde meydana gelen temizliktir. Kirliyan metodlarıyla ortaya çıkan bedene ait tesirlerin doğru ve doğal beslenmeyle muntazam hâle getirilmesidir. Alkol, esrar, afyon gibi zehirler, aşırı ve karışık yemekler, doğal olmayan gıdalar yasaktır. Yani bedeni en iyi şekilde muhafaza etmek prensibi sözkonusudur. Bildiğimiz ve hepimizin riayet ettiği temizlikten başka yukarıda açıklamaya çalıştığımız anlamda bir temizliğin de bulunması şart koşulmaktadır.

2) **Duygusal bir asalet de gereklidir.** Duygusal asalet, insanlara karşı gerçekten insanca duygular içinde kalmaktır. Şefkatiyle, merhametiyle, onların haysiyetini kendi haysiyetiymiş gibi korumakla, vs. Duygu bakımından bir kişiye karşı küçük menfaat hesapları içinde bulunmamak. Meselâ, bir kimseye en ufak bir samimiyet gösteriliyorsa, en ufak bir çıkar olmadan samimiyet göstermek. Bir kimseye, açıkça, onun faydası için kusuru yüzüne vuruluyorsa, en ufak bir hissi eziklik altında kalınmaz. Büyük üstadlar bunu yaparlardı.

3) Nihayet mantal safhada zihin genişliği bir inisiye adayı için pek çok şey ifade eder. Zekâ ister, aklın belirli biçimde bazı kurallara bağlı olarak çalışmasını ister, çok iyi müşahade kabiliyeti ister, birbirine bağlanarak giden bir mantık kabiliyeti ister vs. Herşeyi belirli ve kaba açılardan görmek değil, daha seyyal ve çok değişik açılardan görmenin maharetini de ister. Bu zaten

● **Lütfen Sayfayı Çeviriniz**

insanlara karşı «müsamahalı olmak» bakımından da gereklidir. Herşeyin bir tekâmül içerisinde mevcut olduğunu, herşeyin bir icabı bulunduğunu, tekamül için herşeyin yapıldığını anlayabilmesi gerekir. Bunu başarabilecek yetenekte olması gerekir.

4) Sonuncu şart olarak da spiritüel yükseklik öne sürülmektedir. Burada ruh (spiritüel) yüksekliği değişik manâlar ihtiva ediyor ama, esas anlatılmak istenen «mütekâmil bir varlık» olmaktır. Yani ham ruhlu insan inisiye edilmez. İşte bundan dolayı da halka uygun inisiasyonlar meydana getirilmiştir. Halk için (ham ervah için) özel sihirli kılıçlar, hayat suları vs. Bu şekilde halk da düşünülmüştür. Ama bütün su sembollerin sathî anlamını bilebilirler. Mesela, sıradan, sade bir vatandaş için «kılıç» sembolü gerçekten «yedi başlı canavarı» öldürmek için güzel bir silahtır. Ama inisiye edilmiş bir yetenekli mürid, bu sembollerle anlatılmak istenen daha kapsamlı manâyı bilir. Sade insan bir sembolü olduğu gibi bilir, inisiye daha başka bilir. İşte gizli öğreti buradan ortaya çıkmaktadır. Folklorik manâda inisiasyonla, ilmi manadaki inisiasyon arasındaki fark bu şekilde ortaya çıkmaktadır.

Esasında Hint'te Guru, Müslümanlar da Şeyh, Latinler'de Jeron, gerçek spiritüel babalarıdır. Hz. İsa'nın babası gibi... O, kendi inisiyatörüne «baba» derdi. O, İsa'nın rabbi (mürebii)dir aynı zamanda. Spiritüel tesirleri O'ndan alıp insanlara dağıtırdı. Onun için inisiasyondan geçmek ikinci bir doğuş mamasına gelir. İkinci doğuş, belirli harn insanın ölümüyle başlar. Burada ölürsünüz, burada doğarsınız.

Mesela, şimdiki modern inisiasyonlarda (Roz Kruva, Tampliye, Fran Masonlar'da) bunun sembolik çalışmaları yapılır. Bunun için bir tabut kullanılır. İnisiye tabuta yatırılır. İnisiyatör gelir, ona bir takım şeyler söyler, gözlerini kapatır. Orada yarım saat kalır. Eskiden Mısır'da bir gün tabutun içinde kalırdı. Fakat Mısır'daki inisiasyonda (zaten yetenekli olan) mürid astral seyahat yaptırırdı. Bu devrede rahibin rehberliği altında mürid daha diriyken bizzat ölümü tadar. Bunun deneyini yapar. Bu, doğrudan doğruya ruh ve beden münasebetinin gevşetilmesi

dolayısıyla psişik varlığın astrale geçirilmesi suretiyle oranın varlıklarıyla irtibat kurulmasıdır. Bir dizi astral seyahatlerde mürid ömrü hayatında o zamana kadar görmediği şeyleri görür. Tekrar tabuttaki bedeniyle irtibatını kuvvetlendirir ve gözlerini açtığı zaman adeta artık o bambaşka bir insandır. Büyük bir merasimle tabuttan çıkarılır. Ve kendisine, «Artık sen dirildin,» denir. Burada kendisine yardım eden inisiyatör onun «babasıdır». Biyolojik babası değil, spiritüel babasıdır.

EZOTERİZM'DE MERKEZ VE KALB NEDİR?

Bütün spiritüel etkilerin geldiği kaynağa merkez denir. Tesirler zinciri bu merkezden insanlara doğru uzanıp gelir. Hatta derler ki, spiritüel bir coğrafya vardır. Bu ruhsal coğrafyanın tepeleri, dağları, ovaları da vardır. Elbette bu, görünenin ötesinde, anlaşılan, hissedilen, fakat sonradan birçok noktalarda objektifleşmiş haldedir. Coğrafya olarak bazı öyle yerler vardır ki, bu yukarıda belirtilen spiritüel tesirleri taşımak bakımından diğerlerine nazaran daha yeteneklidir. Kutsal coğrafya hemen hemen mabedlerin kurulma yerlerini tayin etmiş bir coğrafyadır. Fakat burada sözkonusu mâbet önemli mabedlerdendir. Bunlar çok enteresan, çok değişik mabedlerdir. Bunlardan yeryüzünde çok az vardır. Eskinin Delf Mabedi bu merkezlerden biridir. (Yunan'da Trakya bölgesinde). Meşhur Orfe ve Fisagor'un insanları yetiştirdikleri büyük mabed. O zamanlar Delf büyük bir merkezdi ve oradan dünyanın hemen hemen her tarafına spiritüel etki yayılırdı. Böyle merkezleri daha önceleri Mısır'da da görüyoruz. Onlar daha etkili inisiasyonlar veriyorlardı. Bizim çağımıza ait inisiasyonlar Delf'le başlar. Daha sonraları Dünya'da büyük merkez görevini Kudüs, üzerine almıştır. Kudüs gerçekten pek çok dinin ortaya çıkışında spiritüel tesirlerin birikim yeri olarak çalışıyordu. Hatta Hz. Muhammed için de bir rezervuar vazifesi görmüştür. Aynı şekilde bu Kutsal Coğrafya'da Mekke'yi, Roma'yı, Yukatan bölgesindeki bazı yerler, Peru, Tibet'in (Himalaya'ların) güneyine bakan eteklerinde birçok yerler, hâlâ vardır ve vazifelerini görmektedirler. Orta Fransa'da büyük Katedrallerin vaktiyle

bu görevi yürüttükleri bilinmektedir. Çünkü onların yapılışında bile inisiyatik bilgiler kullanılmıştır. O devrin bilinen matematik ve geometrisiyle böyle eserleri inşa etmeye imkân yoktu.

Bu merkezlere bağlılık, oralara yönelmek, hac etmekle sembolize edilmiştir. Mürid için merkez önce şeyhidir. Hatta ilk çalışmalarda üstad müride kendi imajinasyonunu verir. Kendi suretini vererek, «Beni düşüneceksin.» der. Mürid aynen bu şekilde kendini şeyhine teslim eder. Bu merkez sonraları (mürid geliştikçe) yavaş yavaş gelişir. Nihayet bu semboller de ortadan kalktıktan sonra, doğrudan doğruya Tanrı'ya bağlanılır. En büyük merkez, Tanrı'ya teveccühtür. Bu seviyeye geldikten sonra Muhiddin Arabî, şunları söyler : «Arif için din yoktur.» Burada «Arif»ten maksat, kendi kişiliği üzerine tamamen oturmuş bir inisiyedir. Bu duruma gelen bir bireyin hiç bir şeriatle alâkası yoktur. O fert artık şeriatin üzerine çıkmıştır. Şeriat, henüz daha oraya ulaşamamışlar içindir. Gelişmemiş, şartlara bağlı olarak yürümek zorunda olanlar içindir. Alt benliği ile üst benliği arasındaki irtibatı kuramamış olanlar için şeriat gereklidir. Üstün şuuruyla hareket etmeye başladığı zaman bireye, onu sürçmekten, sapıklıktan koruyan şeriate ne gerek? Zaten yanılmaz, sürçmez çünkü bilgisi vardır. Gelişmiştir. Çünkü şeriat insanı belirli bir yol içerisinde takılmadan, saplanmadan, oyalanmadan, sağa sola yalpalamadan, mümkün olduğu kadar belirli bir hızla belirli bir hedefe götürmek için vasıta-dır. Trafik kaideleri gibi. Ama artık siz uçakla gidiyorsanız, karadaki trafiğin sizinle ne ilgisi var? Onu karadakiler kullansın. Siz artık havadaki trafiğe bağlısınız.

Hint'te bir **Meru Dağı** vardır. Hz. Musa'nın **Sina Dağı** vardır. Hz. Muhammed'in bir **Hira Dağı** vardır. Hz. İsa'nın bir **Zeytinlik Dağı** vardır. Bunlar hep ilk kurbanların, ilk spiritüel temasların yapıldığı yerlerdir. Bunlar Kutsal Coğrafya'da belirli noktalardır. Kimbilir daha bilmediğimiz ne mihrak noktaları var... Delf'te aynı şekilde Onfalos Dağı vardır. Orada rahibeler büyük kehanetlerde bulunurlardı. Onlar gerçekten büyük bir kütleyi yöneten kehanetlerdir. Önceleri açıkta

bulunan mâbedler sonraları yapma mağaralara çekildi. Şüphesiz, bu dolaylı irtibat hâli giderek geleneğin kararmasına sebep oldu. Önceleri inisiyatör, inisiye ve inisiyasyon ortadayken, sonradan bu faaliyetler kapalı hâle gelmiştir. Doğal ya da yapma mağaralara çekildiler. Bu sefer bilgi dışarıya dolaylı şekilde aksetmeye başladı. Açıkça, görerek alınmıyor bilgi, mesela mağaranın kapısında bekleyen adamdan alınıyor. Bir iki veya üçüncü kuşaktan geldiği için bilgi gitgide kapanıyor. Nihayet, daha sonraları efsaneleşmeler ortaya çıkıyor. İçeride neler olduğundan hiç kimsenin haberi yok, dışarıda bir söylentidir gidiyor. Gizli öğreticilik bu şekilde, kelimenin tam anlamıyla, zaman geçtikçe daha da gizlileşmiştir. Aslında eskiden gizli değildi. İnsanların hamlığı, egoizması, giderek arttığından, geleneğin de giderek kararmasına sebep olmuştur. İnisiyasyon yerleri, sır mahalleri haline gelmiştir.

İlk geleneklerde çok geçen «Kutsal Topraklar», «Ulvî Topraklar», «Paradeşa», «Bahçe», «Mabed», «Saray», «Kutup» ifadeleri kullanılmıştır böyle merkezler için. Tasavvufta da «Kutup» kelimesi kullanılır ki, aslında Brahmanik tatbikatlardan bize geçmiştir. Ayrıca inisiyasyon merkezlerine «Saf Topraklar», «Ölümsüz Topraklar», «Dirilerin Toprağı», «Güneşin Toprağı» denildiğini biliyoruz.

Yukarıdan gelen tesirin ışığını yansıtan bu ayrıcalıklı (rüçhanlı) yerlerde zıtlıklar hallolur, insanlar birleşirler. Biz bugün bu yerlerin nereleri olduğunu bilmiyoruz. Çünkü bizler henüz «Demir Çağı»nın adamları olduğumuz için, sert ve hırçın bir tekâmül seyri içindeyiz. Bize yumuşaklık, incelik gerekmez, yaramaz. Bu devrenin atlatılmasından sonra bu kutsal yerlerin bulunacağına inanıyoruz. Eski Çin'de buna «Değişmez muhit», İslâm'da «İlahî Durak» tabirleri kullanılır. Buralar yukarıda belirtildiği gibi zıtlıkların ortadan kalktığı yerlerdir. Hakikatin realitesi çoktur, fakat hakikatin kendisi birdir. Görünüşü çoktur, ama bilinçli olarak toplandığı zaman bir tane çıkar ortaya. Bunların ortaya çıktığı yerlerdir İlahî Duraklar. Kabala (Yahudi Okültizmi)'da «Saray» tabiri kullanılır, böyle yerlere.

(Geçen Sayıdan Devam)

Gözlemlere bakılırsa, UFO'lar akıllı hareketler göstermektedir. Gurup hâlinde uçarlarken, belirli bir sıra içinde bulunurlar. Pek sık olarak hava limanları, atom tesisleri ve öteki yeni teknik yapılar civarında ve üzerinde saptanmıştır. Direkt kontakta daima kaçınacak şekilde manevralarda bulunmaktadır. Böyle zekice uçuşların gözlemleriyle ilgili raporların listesi o kadar kabarık bulunmaktadır ki, insan ister istemez onların araştırma ve tetkikatta bulduklarını düşünmektedir.

Her nedense UFO gözlemlerinin sayısı Merih Gezegeninin dünyaya yaklaşması zamanlarında artmaktadır. Bu, tamamiyle bir tesadüf müdür?

Bazılarına bakılırsa, UFO'lar dünya atmosferi içinde sadece son 20 yıldan beri gözlenmekte. Bu doğru değildir. UFO fenomeni bütün insanlık tarihi boyunca gözlenip durmaktadır. İlk ve orta çağlardan kalma raporlar vardır ki, bunlar tıpi tıpına bugünkü gözlemlerde anlatılanlara benzemektedirler.

Eski gözlemler arasında en dökümanter olanlarından biri 1882'de gözlenmiş olan «büyük Uçandaire» ile 1931 yılının «gökten düşen ateş taşları» diye bilinen olaylar. Bunlar hâlâ doğru dürüst bir araştırma ve inceleme beklemektedirler.

Daha yakın zamanların en belirgin fenomeni ise «Tunguska Meteoriti»dir. (*) Son yıllarda Sovyet bilimadamlarının kafalarını en çok kurcalayan olaylardan biri bu olmuştur. S. S. C. B. Bilim Akademisi rapor

Sovyetlerde Ufoloji

● Prof. Dr. Felix U. ZIGEL

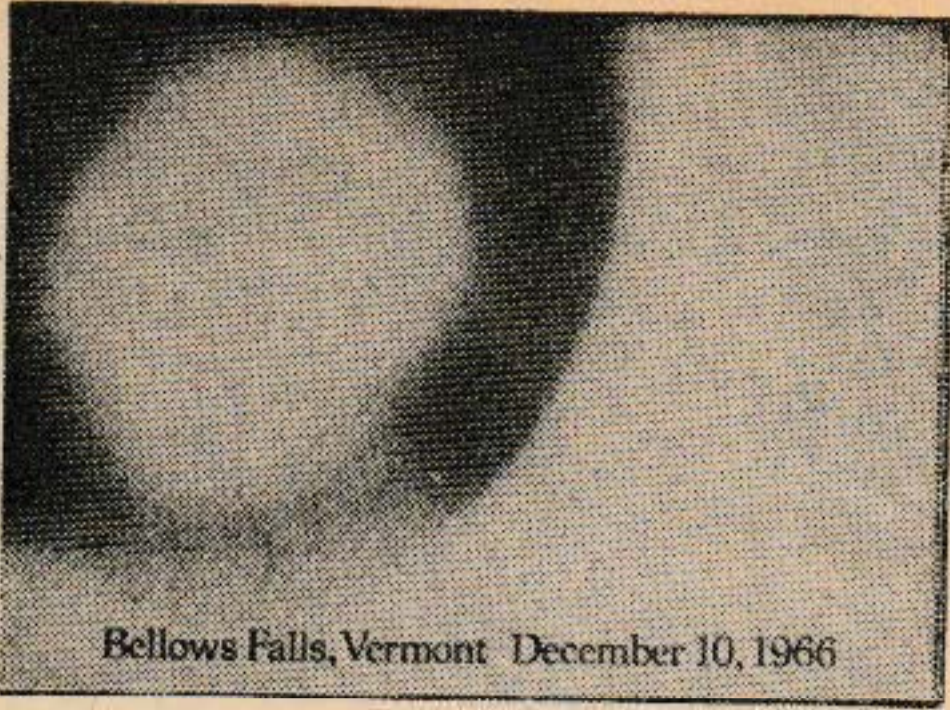
ları (cilt : 172, No: 4, 5, 1957) içinde Alexei ZOLOTOV'un Tunguska'ya düşen nesnenin bir meteor olmadığını ispatlayan etüdü de bulunmaktadır.

1967 yazında Dubna'daki Nükleer Araştırma Enstitüsü tarafından, Vladimir Mekhedov'un bir çalışması yayınlanmıştı. Araştırmacı bu etüdüde Tunguska patlamasından sonra yörede kuvvetli bir radyasyonun hasil olduğunu ortaya koymaktadır. Daha sonra konuyla ilgili yapılan araştırmaları da tetkik ettikten sonra yazar Tunguska'da patlayan nesnenin havadayken 375 millik bir manevra yaptığını göstermişti.

Bütün bunlar ve başka bulgular, Tunguska üzerinde patlayan cismin başka gezegenlerin birinden gelmiş suni bir uçan araç olduğu sonucuna doğru düşünen kafaları zorlamaktadır. Yeni başlatılan araştırmalar Tunguska felâketinin tahminlerin de üzerinde sonuçlara götüreceğini gösterir mâhiyettedir.

Fakat bütün bunlar yeni yeni problemler ortaya çıkaracaktır. Eğer biz gerçekten de başka dünyaların yaratıkları tarafından gözetlenmekte ve etüd edilmekte isek, onların bunu yapmaktaki amaçları nedir acaba? Bu kadar titizlikle kendileriyle temas kurmamızdan niçin çekinmekteler? Bizleri bu kadar yukarıdan izlemelerinin sebebi onların bizlerden çok ileri durumda bulduklarında mıdır? Yani onlar bize, bizim karıncaçlara

(*) Rusya'daki Tunguska Patlaması hakkında ayrıntılı bilgi için bakınız : Ruh ve Madde, Sayı : 181, sayfa : 8.

baktığımız gibi mi bakıyor? Yoksa hâlâ ortak bir anlayış ihtimali sözkonusu olabilir mi? Mademki aynı evrende doğmuşuz ve aynı tabiat kanunlarının etkisi altında bulunuyoruz...

Evet, pek çok soru var. Fakat hepsi de uzak gelecekte. UFO'larla ilgili etüdler çok farklı sonuçlara götürebilir ve insanlığın başına birçok farklı problemler getirebilir.

Şimdilik yapabileceğimiz en akıllıca tutum UFO'lara bütün önyargılardan uzak bir zihinle yaklaşmak ve dünya çapında sâkin, duygusallıktan uzak son derece bilimsel etüd açılmalıdır.

Evrende gözleyebildiğimiz milyonlarca galaksiden herhangi birisi olan Samanyolu Galaksisi'nin kenarında bir yerde 250 milyar yıldızdan herhangi birisi olan orta büyüklükteki bir yıldızın etrafında dönmekte olan 12 gezegenden herhangi biridir dünyamız.

100.000 ışık yılı çapında olan Samanyolu Galaksisi 250 milyar yıldız ihtiva eder. Bunlardan bize en yakın olanı Alpha Centauri 4,5 ışık yılı uzaktadır. Samanyolu'nun da uzayda iki yoldaşı bulunmaktadır : Bunlar takriben 200.000 ışık yılı uzaktaki Büyük ve Küçük Magellan Bulutları.

Bugün gözleyebildiğimiz yüz milyonlarca galaksi bulunmaktadır. Her biri milyarlarca yıldız ihtiva etmektedir. Sadece bizim galaksimizde 8 milyar oturulabilir gezegen sistemi bulunabileceği tahmin edilmektedir. Görümüzde süratle gelişmekte olan yeni bir bilim dalı bu ihtimallerin de ötesinde dünya dışı hayatın fiziksel delillerini arama yolundadır : Ekzobiyoloji.

Ekzobiyoloji bir taraftan dünya biyolojisini tüm peşin hükümlerden uzak bir anlayış-

la tekrar gözden geçirirken, diğer taraftan Ufolojiden de yararlanmaktadır. Aslında Ekzobiyolojinin materyalinin büyük bir kısmı UFOLOJİ raporlarında bulunmaktadır.

Hiç şüphesiz, dünya insanının evrende tek başına olup olmadığı sorusu bütün çağlar boyunca en büyük filozofların çoğunun kafasını kurcalamış durmuştur. Bununla birlikte bu konuyla ilgili olarak şimdiye kadar ihmal edilen sorulardan biri hayatın burada dünyada nasıl başladığı sorusudur.

Cambridge Üniversitesi'nden Francis Crick ve James Watson meşhur bir serî denemeden sonra dünya canlılarının moleküler yapısını oluşturan DNA (Dioksi-ribonükleik asit)'i keşfetmişlerdi. Görüldü ki, DNA, karbon, hidrojen, nitrojen, oksijen ve fosfordan oluşmuş bir yapıdır. Bu beş element dünyanın ilkel atmosferinde yaygın olarak vardı. 1952 yılında bu kapdaki bir atmosferin (gaz karışımı) sun'î bir elektrik deşarjına mâruz bırakıldığında çok bol miktarda ve çeşitte, amino asitler de dahil, çok çeşitli karmaşık organik moleküller oluşturduğu görüldü ki bunlar dünyasal hayat formlarının yapı bloklarıydı.

Dünyadaki gibi esası karbona dayalı hayatlar evrende yaygın olmalı... 1976'da Avustralya'da Monash Üniversitesi'nden Dr. Peter Codfrey, amino asitlere benzer kompleks bir yapı olan «methanamine»i uzayda keşettiğini beyan etmişti. Bu molekül radyoteleskoplarla taranan evrende yaygın olarak bulunuyordu. Bu keşifleri, hem Jordell Bank Gözlemevi Müdürü Sir Bernard Lovell, hem de Goddard Space Center'dan Dr. Philip Cresey bizimkine benzer ya da daha ileri hayatların direkt delilleri olarak göstermişlerdi.

Bununla birlikte evrendeki bütün hayat formlarının karbon kimyasına dayanma zorunluluğu yoktur. Hatta, hayatı her zaman ve her yerde organik olarak düşünmenin zorunluluğu da yoktur. Tanınmış Biyo.kimyager Prof. Isaac Asimov dünyadaki şartlardan çok değişik şartlarda da hayat formlarının bulunabileceğini söylemektedir.

Üzerinde ortalama 1500°F (816°C) ısı olan gezegenlerde florin-siklon'a dayalı hayat

● Lütfen Sayfayı Çeviriniz

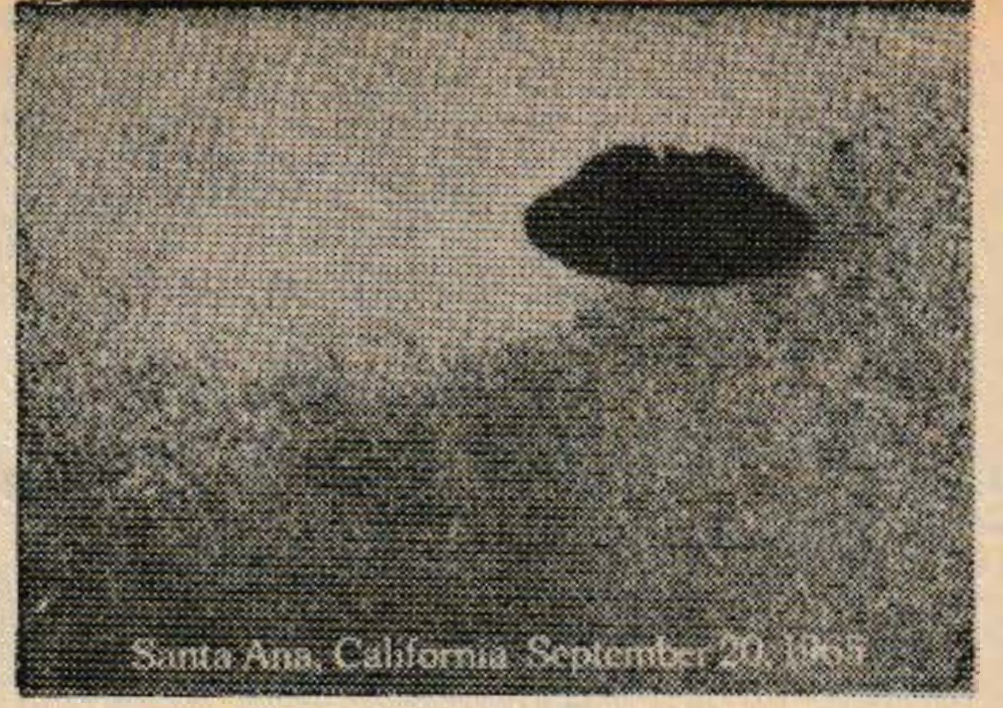
formları gelişebilir. 500°F'da ise su yerine sıvı kükürt kullanan hayat formları düşünülmektedir. Çok düşük sıcaklıklarda ise, sıvı amonyak (-100°F) dünyadaki su gibi esas yaşam vasıtası olabilir. Hattâ (-430°F'da) (-257°C) atmosfer olarak sıvı hidrojeni kullanan bir hayat şekli gelişebilir. Böyle bir ortamın yaratıklarının son derece yavaş metabolizmaları olup, bir tek hareketleri bizim zamanımızla yılları alabilir.

Değişik ortamlar, o ortamlarda yaşayan canlılar üzerinde çok acıip etkilere sâhip bulunmaktadır. Dünyamız daha az bir gravitasyona sahip, daha küçük bir gezegen olsaydı, atmosferi daha az olacaktı. Muhtemelen üzerinde kocaman burun delikleri olan, değişik bir solunum sistemine sahip, şimdiki bizlere göre acıip yaratıklar gelişmiş olacaktı.

Bunun aksine gezegenimiz daha büyük bir küre olsaydı, üzerindeki canlıların iri ve hantal bir görünüşleri olacak ve atmosfer basıncına karşı vücutlarında kalın kabuklar geliştirmek zorunda kalacaklardı. Stanford Üniversitesi'ndeki Dr. Ronald Bracewell çok daha değişik olasılıklardan da bahsetmektedir.

Aslında evrenin kendisi hayat formları için sınırsız bir ihtimâliyet ortamı manzarasındadır. Fakat bizim kendi sistemimiz ne durumda? En yakın çevremizde dünya-dışı hayat bulma şansımız ne orandadır? Bilindiği gibi içinde bulunduğumuz sistemde şimdiye kadar keşfedilen 9 gezegen olup, bunlar merkezindeki (güneş dediğimiz) orta büyüklükte bir yıldızın gravitasyonal etkisinde bulunmaktadır. Günümüz uzaybilimi bugünkü aletleriyle güneş sistemimizi oluşturan gezegen ve uydularında dünyamızdakine benzer bir hayat saptayamadığını beyan etmektedir.

Optik ve radyoteleskoplardaki hızlı gelişmeye paralel olarak, hâlen bilinen yıldızların % 98'ini bir eşi, yani (bizim Jüpiter gibi) büyük bir uydusu (gezegeni) olduğu anlaşılmıştır. Dolayısıyla, diğer yıldızların da, bizim güneşimiz gibi, etraflarında gezegenleri olan birer uzavsal objeler oldukları tahmin edilmektedir. 1964 yılında tanınmış uzay bilimcilerden Stephen H. Dole yıldızların

büyük bir olasılıkla gezegen sistemleri olduğunu, bizim galaksimizde insanın yaşayabileceği 640 milyon gezegenin bulunduğunu «Habitable Planets For Man» isimli eserinde yazmıştı. Bunların 2000'de birinde zeki hayat olsa, Samanyolu'nda bize benzer 320.000 medeniyet olması gerekmektedir. Ekzobiologların ifade ettiklerine göre, yaşanabilir durumda olan bu 640 milyon gezegen üzerinde bazı medeniyetler bizimkinden ileri, bazıları da geri durumdadır. Astronom Prof. Carl SAGAN'ın belirttiğine göre, her 100.000 yıldızdan birinin zeki varlıklar tarafından meskün edilmiş gezegeni vardır. Bütün bunlara göre 600 ışık yılı uzaklık içinde bizimle haberleşebilecek düzeyde olan 10.000 medeniyet vardır. Hiç şüphesiz bu medeniyetler hakkında bilgimiz en fazla birer kuvvetli tahminden öteye gitmemektedir. Fakat dünya dışı hayatın fiziksel delilleri de yok değildir. Bunun delilleri uzayın derinliklerinden gelip, dünyamıza düşen meteoritlerde bulunmuştur.

Meteoritlerin dünya dışı hayatın izlerini taşımakta olduğunun ilk beyanı, Güney Fransa'ya düşen bir meteoriti 1834'de analiz etmiş olan İsveçli Kimyager Jakob Berzelius'a aittir. 1953'de de Londra Üniversitesi'nden George Mueller Güney Afrika'ya düşmüş olan bir meteoritte hidrokarbonlar da dahil olmak üzere, çeşitli organik bileşikler bulmuştu.

Bunlardan da öte, dünyadaki benzemeyen fosilimsi yapılar bulunmuştur. Bu fosillerle ilgili çarpıcı bir örnek 19. yy. sonlarında Fransa'ya düşen bir meteoritte bulunmakta-

(Devamı Sayfa 37'de)

ALTINCI DUYU (FELSEFÎ BİR YAKLAŞIM)

● André MOREİL'den E. ARIKDAL ●

Şüphesiz dünya ve insan bilimsel olmayan bir işaret ve olay kalabalığının, hiçbir aklın açıklayamadığı mutad dışı bir tarzın, konusudur. Öyle ki, aydınlık, parlak ve günlük alışkanlıktan farklı dünyaya karşılık karanlık, gizli, müphem ve beklenmedik bir dünya... var. Ama ikisi de «**bizim dünyamız**»; bizim için iki yol var izlenecek : Görünen mevcudiyet ile gizli mevcudiyet, aklî ve aklî olmayan ispat; bundan böyle bu, insan hayatında alışıldandan daha kuvvetli olarak yerleşmiş olduğunu isbat edecek.

Gizli (occulte) olanın sayısı belirli değildir : Pek küçük (hislerle bilinen reel) bir cismin fiziksel yıkılma veya hava olup gitme gibi bir açıklamayla izah edilemeden birdenbire gözden kayboluşundan tutun, gözlerimizin önünde, vaktiyle ün!ü olan bedensiz bir varlığı kişileştirmek için kendini değiştiren varlığa kadar... Gizli olan aşikâr bir akılsızlığın işleyişini kanıtlar. Kaybolan cisim, «hiyleleri» neticede «bilimsel olarak» (mantıksal şekilde) izah edilebilen bir düzenbazın eseri değildir.

Bu iş, pek safdilce tekrar edilip duran, reel ve onun kanunlarına rağmen, reelin içine giren şeytanın işidir.

Bir din adamı (rahip ya da hoca) buna etkili bir şekilde cevap verebilir : Şeytan (ya da cin) cismi ortadan yok etti ve «gerçek», menfi ve müsbet bir mucizenin sırayla konusu olduktan sonra doğru yolumu yeniden buldu. Herkesin gözü önünde kaybolan Şaman'a gelince, bu da ne fiziğin, ne biyolojinin hiç bir şekilde izah edemediği bir biçim değiştirmenin, bir akıldışı vetirenin, kı-

saca mucizenin, sonucudur. Bu olaylar vardır, görgül (anpirik) ve ruhsal gizlinin sınırındadır. Bitmez tükenmez bir paranormal alan meydana getirir.

Yolu yeniden bulabilmek için endüktiv vetireyi uygulamak istersek ihtiyatlı olmak gereklidir. Güneşin gök kubbede durduğunu biliyorsam, bu duyularımın (gözlerimin) onu duruyor görmesindedir.

Zihnim, idrakim (intellect) görümsel algılarla bilgi edinmiştir. O halde sağ duyum bana güneşin sabit durmadığını bildiriyor. Bu duran güneş rüyeti (vizyonu)ni nerede ve nasıl elde ettim? Ben ancak görme sınırları aracılığıyla görebilirim.

Gözlerim, mümkünmüdür ki, normal çalışmasına engel olan bir bozukluktan dolayı muzdariptir. Gözlerim hasta olduğu için rüyetler görüyorum. Bununla beraber, tıp bilimi bunun bana aksini söylemektedir : Normalim, ruh ve beden bakımından sağlıklıyım. Bu durumda, gördüğüm «rüyet» bir halüsinasyon (yoktan görme) olamaz, lâkin dışta bulunan bir hakikat, daha ziyade gerçek-üstü bir hakikattir. (Gerçek-üstü = sürreel : Cisimli ya da cisimsiz duyumsal bütün reel algılardır.) Bu gerçek-üstü aklımı başka bir nitelikte pek yüksek bir açık ve seçiklik olarak aldatmaktadır.

O halde duyuların bana hissedilmeyen (in-sensees) şeyler verebildiğini anlamam gereklidir. Ayrıca, duyularımın ve orada cereyan eden sebebin dışında yaşama yeteneğine de malikim. Böylece, «sesleri işitiyorum», bir şeyin ya da mevcut olmayan bir

● Lütfen Sayfayı Çeviriniz

varlığın kokusunu alıyorum, elime herhangi birşey dokunuyor, ama(gözlerim olmasına rağmen) onu göremiyorum. Beş duyuya ait bütün melekelerim bana «normal» realitesi olmayan bir reelin, bir paralelin bilgisini veriyor. Bu idrakler bana duyu-ötesi (trans-sensorielle) bir tarzda bilgi getiriyorsa, paranormal uzmanlarının zihninde, duyular-dışı idrakler oluyorlar, demektir.

Başka bir deyişle : Duyumsal fonksiyonların normal sınırların ötesine **dalıp gitmesi** söz konusu değil, fakat saf ve basit olarak reel-ötesi bir realiteyi ortaya çıkaran başka bir duyarlık (duyusal olmayan) söz konusudur. Buna tekrar döneceğiz.

Duyusal aklın bu tarafı, bu engel ve bizi zorlayan bu Bilme eşiği bizi bir yandan makul olanın etkilendiği tarzı, öte yandan etkileyenin tabiatını tasvir etmeğe zorlamaktadır. Bundan böyle, limitleri, ölçüyü ve dünya-insanı'nın hemen hemen otomatik ilgisini muhafaza etmek imkânsızdır. Zira, aklın ve Bilginin (cogito) gerçek bir eleştirisi işte o zaman sonuçlanmalıdır, sınırlar (ya da engel eşik v.s.) da neyle sınırlı olduğunu işaretler.

Öte-âlem kulaklarımızı tıkıyarak, gözlerimizi kapatarak ne işitilir, ne de görülür; o deniz perilerinin bir şarkısı da değildir. Aksine, sınırlarımızı, imkânlarımızı ve reel hayatımızı daha iyi öğreninceye kadar reel-üstü alem tarafından harekete geçirilmek gereklidir. Gerçeğe ait olanı bilmek için paranormal (normalin yanında bulunan) araştırmalıdır. Gerçek (reel) bilim ve imanın yenilenmiş duygusu ile apaçık mantığın konusudur.

Hiç şüphesiz ki, tetkik ismini verdiğimiz bu araştırma ve akılsızlık ile onun hüküm sürdüğü yerin eleştirisi felsefeye aittir. O felsefe ki, bu durumda, tek başına, peşin hükümsüz, taraf tutarak ya da üstü örtülü bir faydacılık ödevini güzelce yerine getirebilir.

Ele uykuyu alalım. Bilgimizin —tama yakın bir tarzda— uykuya daldığı saatlerimiz var. Fakat bu, ışığın parıltısını kaybetmesi ya da alışılmışın dışında, yeni bir parıltı kazanması için yeterlidir. Dünyanın verileri ölçsüz ve acaip bir tarzda azalmakta yahut çoğalmaktadır. Çünkü insanın normal ruhîyatı

gibi fizik kanunlar da altüst oldu : Tartılmazlık, her yerde bulunabilirlik, geçici olarak yerin belirsizliği... Herşey fantastik hale geliyor. Hâlâ dünyadaki varlıktan söz edilebilir mi? Şüphesiz hayır : reel'le beraber ferdî varlık da kendisini meydana getirecek başka bir tarza maliktirler. Daha ilerde göreceğiz ki, proto plâzmik ben ve rüya realitesine mahsus «çöküntü halinde dünya»nın muhtelif odaklı psişizm nazariyeleri gülünç ve bütünüyle yetersiz bir izahtır. Bundan başka —gayri şuurun rüyasal fonksiyon olarak araştırılmasıyla— yeni bir bilgi vasıtasına, reel'in başka bir boyutuna ulaşılacağı iddia edilir.

Fantastik bir rüya öğretiyi zenginleştirir. Şayet herhangi bir hekim şuurun (Ego'nun) «karanlık bölgesini» (liminale) izah etmekle yetinirse, aksine, marifetullah ile ilgili İddiası olan bir edebiyat da şuursuzluğun hükümdarlığına kavuştuğunu düşünür. İster doğal, ister uyartma ile meydana gelsin, rüya, varlığı dünya üzerinde normal-üstü duruma sokan ve böylece bir günlük zaman içindeki dünyanın bayağı ve boş yüzeyinin sınırını ispatlayan bir amil olacaktır.

Sürrealizm epistemolojik (bilgi kuramıyla ilgili) bir kahramanlıktan ziyade bir edebî (stil'le ilgili) akımdır. Yazar, her vesileyle, uyanık halde de rüya görmeğe gayret eder. Varlıkla ilgili araştırmayı mümkün kılcaya kadar herşey karanlıkta kalacaktır. Bu karanlık insana tavsiyede bulunur, hususî bir tavsiyede.. Özellikle verileri tuhaf ve mutâd olmayan, ama şair için malûm olan reel-üstü bir âlem meydana getirirse...

Biz henüz orada hisler ile psişik hayatın düzensiz egzersizleri içinde bulunuyoruz. Chagall'ın (ünlü sürrealist ressam) gören göz, anasının karnında diz çökmüş duran inek yavrusu, semavî bir müzik işiten kulak desenlerindeki gibi, alınan idrakler bu görüş, bu işitiş nisbetinde hakikate maliktir. Bu işitiş ve görüşün normal organlarla ilgisi isim müşterekliğinden ibarettir. Gerçekten, mütetal görüş ve ses ötesi işitme, psişizme dünya varlığı tarafından zikredilen sınırları aşip geçme lüksünü sağladığından bu doğrudur. Günlük şuur, şu halde, günlük hayatın ah-lâkî, sosyal ve bilimsel önyargısına özdeş

olmuş bir zaptiyeye benzemektedir. Herkes, zaptiyesiz bir ülkede (yani şuursuz ve kısıtlayıcı kanunlar olmadan) rüyaya daldığı için muttudur.

Sabahleyin, her insan Ben'indeki fantastik yaşantının uyandığını farkeder. Veriler, sebepsiz yere, ama «sezgisel olarak» elde edilmiştir, bu sebepten rüyaların anahtarı, dünya varlığı için manalı hayatın icaplarını uygulayan kimseye fantastik olanın geçerli bir yorum metodudur.

Normal olarak, kabul etmelidir ki, uyku içinde alınan idrakler manâdan mahrumdur. Ya da aynı zamanda, müteaddit «sebep- li» (egosantrik mihraklı) psişizm kanununa göre bir sonsuzluğa sahiptirler. Bilgi —ya da bir ve mutlak akıl— rüyayı mütecanis bir lisanâna dönüştürmekte inat eder. O zaman böyle bir imaj, geleceği bildiren bir durumdaki rüyasal hadise gibi, reel (günlük) bir hadisenin muhbiri mânâsındadır.

Uyanık halde teyid edilen rüya —ya da duyular— dışı fantastik örnekleri vermek için düzinelerle kitap yetmez. Rüyaların anahtarı tercüme edici bir ameliye ve aktarmanın hemen hemen otomatik bir müşiridir. Osmanlı İmparatorluğu'nun kurucusu Osman Bey'in rüyasında, göğsünden bir ağaç peydah olduğunu, dallarının her yeri kapladığını, göğe yükselip evreni kuşattığını gördüğünü biliriz. Osmanlı İmparatorluğu'nun gelecekteki durumunu anlatıyordu bu rüya. Bu rüya, Osman Bey'e şimdiden geleceği haber veriyordu ve ona bu hali yaşatmağa çalışıyordu. Maine de Biran, bu def'a reel ile zamandaş olan bir rüya anlatır. Uyuyan, reelle gerçekten aynı nitelikte olduğunu görür : Bu reel, uyuyanın reel olmayan bölgeye girmesi ve bir rüya-gibi cereyan etmesi için kendi sınırlarını parçalatır atar.

«Anne'nin biri rüyasında çocuğunun çukurda birikmiş bir suda boğulduğunu görür. Dehşet içinde uyanır ve rüyasını kendini teskine çalışan annesine anlatır. Ama yeniden uyur ve aynı rüyayı tekrar görür. Korkusu iyice artar. Çocuğunu bulmaya gitmek için kalkmak ister. Kocasını kadına engel olur. Üçüncü yatışında gene aynı korkutucu imajlar rüyasına girer. Üstelik acıklı bir sesin kendisine : — Çok geç, dediğini işitir. O

zaman, hiç bir şey dinlemeden, yatağından dışarı fırlar ve oğlunun kazaya uğradığını sandığı yere koşar, ama gerçekten çok geçtir, kadın oğlunu çukurda bembeyaz olmuş bulur(*).» Bu hemzamanlık, ardarda ortaya çıkan iki rüyanın esrarlı durumunu insanda psişik bir hassasiyetin mevcut olduğunu göstermeğe yeterlidir. Zira, gerçekten, annenin gözleriyle gördüğü olay fantastiktir.

Olay gerçek olmayan bir alemde cereyan ediyor; duyu melekelerine çarpmayan olay, aynı zamanda tamamen gerçektir de. Bir çok vak'alarda «dünya varlığının» düzensizliği mevcuttur. Ya da duyular faaldir, fakat muntazam çalışmazlar (anne gözleri kapalı olduğu halde görür), susmuşlardır, ama dünya, yine de gerçektir. Kuvvet göstermiştir ki sarsılan ruhiyat, kavramları «ilkel şuur- dışı durum», «karanlık idrakler» olarak geriye göndermektedir. Paranormal bir bilim —bu durumda parapsikolojik bilim oluyor— deyimleri açık ve seçik hale getirmeğe çalışacaktır.

Biz gene fantastik gerçeklerle ilgili sıralamalarımıza ve Dünya varlığının Bilgisi ya da akıl kudreti üzerindeki şüpheleri bir kenara atan vak'a ve olaylara devam edelim : Önce tutucu okuru ele alalım : Bazı insanlarda, nadir de olsa, meydana gelen paranormal olaylar oldukça gerçektir. İyi niyetli müşahitler ile «garip tesadüfler» ya da bizzat tecrübesini yaptığımız «önseziler» üzerinde durmağa lââyık şeylerdir. Ayrıca, gazete dergi ve kitaplar bizi bu türden alışılmadık olaylara biraz olsun yatkın hale getirmiştir.

Bu yayınların en önemli başlıklarını görücü medyumların ismini, kehanetleri, önsezileri, açıklanamayan sempati ve nefretleri, tekinsiz hadiseleri, dedublüman olaylarını, geçmiş hayatları hatırlamayı ve telepatiyi kapsar. Maine de Biran'ın zikrettiği hadisedeki gibi, her seferinde, duyu organlarının anormal (halüsinasyona, fantaziye yakınlaşmış bir ruhîvat) bir çalışması vardır; ya da Bilginin (hisler ve akıl) bütün olarak durması ve kendinden dışarda, ama gene de dolaysız bir şekilde ortaya çıkan fantastik bir gerçek

● Lütfen Sayfayı Çeviriniz

(*) M. de Brian : Mémoire sur les perceptions obscures, sayfa 28.

{reel}le yer değiştirmesi mevcuttur. Dünya varlığı oyun-dışı bırakılmıştır; bundan böyle, herkesin benimsediği gibi ne gerçek, ne de beşeri varlık olmayan bu varlık yeni bir bölgede yapacak hiç bir şeyi olmayan yabancı- nın biridir. Meselâ, şu vak'a rüyasal olma- yan bir vak'adır : «Genç bir kadın, diye an- latıyor Raymond de Becker(*), zahmetli bir doğum nedeniyle zayıf düşmüş ve (hafif bir narkoz altında) durumunu iyi bulan hekim ya- nından ayrılır ayrılmaz kendinden geçmişti. Kendine gelince, kendi vücudu ya da mekân içindeki vaziyeti hakkında hiç bir duygu al- madığı ve sanki tavana yapışıp kalmışcasına bulunduğu odanın üstündeki odada otup bi- tenleri anladđı için hayret ediyordu. Kendi kendini yatakta görüyordu, bir ceset gibi solgun ve gözleri kapalı...» Altıncı duyunun analizinde dublenin (esiri bedeninin) mevcudi- yeti ezici bir önem kazanmaktadır. Gerçek- ten, fizik beden ile duyusal hayatın ötesinde görmek, hissetmek, tesirde bulunmak, v.s. gi- bi eylemlere muktedir gibi görünen bu vası- ta tam bir bağımsızlık kazanmalıdır. Daha evvelce bilinen bu esiri bedeni tamamlayan ve temadi ettiren bir yetenek söz konusu değildir; sze konu olan **başka** bir beden, başka bir hayat, yeni bir kimliktir. Bu altıncı duyuyla insan yeni bir insandır. Kendi ger- ek hayatına yabancı ve ondan yoksun ola- rak bakmak esiri hayattan farksızdır. Söz konusu olan kadın, supra-normal halde, ar- kasında (görmesine imkân olmamasına rağ- men) yemyeşil ayırlarla kaplı nefis bir par- kın bulunduğunu biliyordu. Onu cağırır gibi olan bu cennet, kadına çıplak sefaletini ebe- diyen terk ederek oraya kavuşma arzusu ver- mektedir.

Böyle bir hadiseyi yaşamak şüphesiz pek saşırtıcıdır. Kadının gördüğü, hissettiği, sezdiği herşeyi daima kabul eden Bilqisi, yüksek ve normal-dışı bir nealiteve sağindi, şüphesiz. Avni Bilqi, kendisine ebedi hayat ve öte-âlem'den bahsedildiği zaman artık o- muz silkip gecemez.

Bununla beraber insanın kendi dublesini keşfetmesi için narkotik bir durumdan ık- mak üzere olması her zaman gerekmez. Psi- şizmin son derece duyarlı bir hal içinde bu- lunduğu sıralarda, şahıs, akşamleyin yuva-

sına girerken, yatağında ya da çalışma ma- sasında oturan meçhul birini bulabilir. Bu meçhul biri, bu yine kendisidir, «dünya var- lığının» sınır ve bilgisini aşan hayatın diğer bir yüzüdür. Birçok yazar, kahramanlarının başına gelen bu normal-üstü olayın kendi başlarına gelebileceğini de hesaplamışlardır.

Eski tekinsiz vak'aları —nadir de olsa— para-normal sürüp gitme için azımsanmaya- cak bir misal sayılmamalıdır. Mari-Antoinette, hapsedildiği Temple'de üç yıl boyunca, hiç durmadan Tuilerie bahçelerinin «mutlu dev- rini» düşündü durdu. Düşüncesi —hafızası— tüzel kabul edilirse, «burada ve şimdi»yi za- man ötesinde gören bizzat O'dur. 1987'dan önce öldü Mari-Antoinette. Bir asır sonra Versailles'yi ziyaret eden iki İngiliz kızı tu- tuklu kraliçenin yaşayan geçmişinin şimdi'- deki vizyonu'nu gördüler. Hatırlamak gerekir ki, İngiliz kızlarının her biri, «etten-kemikten» yapılı Marie -Antoinette'i, rızaları hilâfına, danışıklı bir «delilik» yokken gördüler. Kaldı ki onlar şüpheleri dağılıncaya kadar bu olayı alenen bildirmemişlerdi. Vizyonlarının doğru- luğu ve yerli yerinde oluşu onlar saşırtmıştı.

Öte yandan, gene garıpdır ki, bir şuur **dünya varlığının** vaktiyle sahip olduğu yer ve zamandan başka bir yer ve zamanda kendi vücudunu neredeyse biyolojik hayatını, ye- niden meydana getirecek kadar maddileşti- rebiliyor. İnsanların, beş duyumuzun mşte- rek faaliyetinden daha büyük olan hassasi- yeti bu «fantomları», bu reel fantom (haya- let) olaylarını, bu öte ya da reekst alanı yakalayabilmektedir. Burada Ĕene gerek yan- bilimsel, gerek yan-dinsel tabiat gerek (E. S. P. yansımaları ve bedenlenmiş ruh) izah- ların kabullenmeden önce Ĕayri aklı verileri felsefe ile tahlil etmek lâzım gelir.

Fakat insanı çok saşırtan, ardarda süren hayatların hatırasıdır. Duvular dünyasında hangi normal varlık, dünya varlığı, kisisel geçmişiyle sıkı bir yüzleşme sonucu, haksız- lığı doğrusılanan olavları bilmek ya da «hatır- lamak» istemez? Denir ki bir metin vardır ve bu veriler Ĕavri şuurda yerleşmiştir (psi- kologların en rahat sğınma veriği ve sonra bu veriler oradan, ansızın, yukarılara, satha

(*) Raymond de Becker, Les Songes, Sh. 44.

çıkarlar; gayet kolay. Bundan başka, gayri şuuri bir hafızanın kişisel Ego'yu dışsal olay ve bölümlerle aynı kimliğe nasıl sokabildiği görülmüyor. Asıl şaşırtıcı olan şu vakıadır : Ruhun ve bedenini sağlam olan bir insan, kişisel öyküsünün sınırlayıcı kadrosunu aşmış geçen hatıraları yaşamış olduğundan emindir. C. Jung'un yaptığı açıklamayı biliyoruz. Her beşerî gayri şuur kişisel ve kollektif Ben'den meydana gelmiştir. Kollektif Ben, kişiye ait olmakla beraber, ilk insandan beri tüm insanlığın muhtevasına maliktir. Gayri şuuri olarak içinden çekmek yeterlidir. Ben'den ayrı olan bu başkası, bu varlık, hiç durmadan tekrar bedene giren (doğan) bu ruh, ben olandan (gayri şuuri olandan) elbette tamamen ayrıdır.

Akılsızlık yelpazesi —uyku halinde gayri şuur ile başlar— insanlığın pasif ve kişisiz hali olarak gayri şuur ile yeniden kapanır. «Saf akılsızlığın» en tehlikeli anahtarı acaba burada mı? Yani para-normalin açıklaması demek istiyoruz. Elbetteki bu yücelmiş bölge. Bilgi'yi çevreleyen bu sınırsız deniz gayri şuur ismini alabilir. Ama bu sınırlı bir tekrardan ibarettir. Kant'ın kendiliğinden şeyine benzer bir şey : Akılla kavranabilir fenomenin (hassasiyet ve aklın kategorileri) ötesi. Bununla beraber, onu man-

tıksal olarak reddeden bir yaşam dünyası kurmaya da yarar. Bu bilinmeyen sadece bir fonksiyondur, rahatlık demiştik ona. Bu elbetteki açıklamanın yerini tutmaz. Eğer insan herşeyden evvel ve yegane «dünya varlığı» ise, yani eşyanın canlı düşüncesi ise, gayrişuur, şuur biçimlerinden, gerçeğe uymayan bir şekilde bilgi, ya da şuurlu olmayan reel dediğimiz kırıntılardan olacaktır. Gerçekten, akli Bilgi'nin ötesine geçen bölge insan olmaya engel olur.

Dedublüman, tekinsiz, durugörü, telepati ve haberci rüya olaylarının vukû bulabilmesi için yok olan «dünya varlığı» budur.

Öyle umuyoruz ki, para-normalin neden varolmağa lâyık olduğu ve bilimsel bir araştırma ya da dinsel bir tartışma temasından başka bir şey olması gerektiği görülmektedir. Zira, bir bilim, öncelikle, onu bir inceleme konusu yapmaz ya da bir din ondan bir inanç konusu çıkaramaz («olgular» öte-âlem olarak ele alınmıştır). Bu, felsefede saf akılsızlığın (—beşerî olmayan insan, reel olmayan reel—) eleştirmelerini meydana getirmektedir; yani, alışılmış her türlü mantığın dışında belirlemek zorunda olan mantık koşullarını bulmaktır.

Yani bir «altıncı duyu» tahlili.

(La Revue Spirite - 1972, Kasım - Aralık)

ÇIKTI RADYESTEZİ

KURAMI ve UYGULAMASI

Açık ve seçik bir dil ve üslup. Tam uygulama,
Açıklayıcı şekiller ve hayatın her
bölümünde yararlanma olanakları.

Ülkemizde bu tür eserin ilki.

ÖDEMELİ İSTEYİNİZ, Fiyatı : TL 50

E Z O T E R İ Z M

(Baştarafı Sayfa 19'da)

den ve ihtiraslarından benlik kurtarılmıştır. Fana devresinde ise herşeye ait bilgiden arınılır. Bundan daha öteye gidilemez. Daha ötede ilkel hayata değerlerini yetiştirmek için dönüş vardır.» (K29, 80, 81).

Zikr

«Sufiler zikr ile mucize görünümünde olan, ıstırapları yok etme, hastalıkları iyileştirme, gözkırpma kadar az bir zamanda başka yerlere nakil olma, istikbali bilme, başkalarının düşüncelerini bilme, gibi olaylar meydana getirebilirler.» (K29, 82).

«Zikr için önce yüz, kollar, ayaklar ve ağız yıkanır... Hava karardıktan sonra yapılır... İstenilen neticeye göre tanrıya ait özelliklerden biri tekrarlanır... Aynı zamanda istenilen netice tahayyül edilir... Büyük bir konsantrasyon vardır... Halkaya iştirak olunmamışsa sakın, sessiz bir yerde yapılır...»

Zikr arzu edilen bir kuvvet veya evrenin büyüklüğü üzerine konsantre olunarak yapılan meditasyondur...

Zikrin en üstün halinde, zihin bir fikir üzerine konsantre olur, zikr formülü veya kelimesi tekrarlanır fakat bu tekrarlama ne-

fes alma ritmi ile uygunluk içindedir... Zikr hiçbir uğraşı olmadan kolayca tekrarlanabilecek kadar zihin derinliklerine inmiş ise, ancak o zaman zikrin en üstün hali, zikr, fikr, ritm ve nefes alma metodu kullanılır... İşte ancak o zaman düşünce işlemleri ve beden ile ilişkileri üzerinde kontrol sağlanmış demektir.» (K29, 84).

«Bundan sonraki safha trans halidir. Baygınlık —Şuuruluşuk kaybı— ile son bulabilen tranz halinde zihin bilinmeyen değişimlere uğrar. Gerçek tranz haline vecd denir. Vecd aydınlığa giden yoldur... Zihin ve ruh bedenden ayrılır bilgi ve güç, temizlenen zihne dolar... Bazı örgütlerde üyelerin şeyhin gözlerine bakarak dosdoğru tranza geçtikleri söylenir... Tranz halinde zaman, mekân ve düşünce sınırlarının ötesine gidilir... Mümkün olmayan mümkün kılınır.» (K29, 84).

«Aşağıdakiler zikr ile aydınlanmanın safhalarını özetlemektedir.

1. Sesli ve sessiz zikr
2. Nefes ritmine uygun, konsantrasyonlu zikr
3. Vecd —Tranz—
4. Aydınlanma —Bilgi ve güç—» (K29, 87).

Tekâmülcü Ruhçuluk Ve Medyomsal Yönetimin İlkeleri

DR. GUSTAVE GELEY

Bilimsel ve felsefi ruhçuluğun tekâmüle dayalı yorumu ve Medyomların yönetimi ilkeleri, celse şartları, istemsiz hileler...

Ödemeli isteyiniz : P.K. : 1157, İstanbul

İNSANLAR

Bir zamanlar bizler
savaş meydanında cengâver
belâ pazarında bezirgân idik.
Kırıldı kılıcımız,
alındı terazimiz, ne mutlu!

El açtık sonsuza
ne aradık, ne bulduk
ne istedik, ne olduk.
Sevgi bahçesinde bülbül,
bilgi bahçesinde gül.
Çünkü biz,
kitap yedik beslendik
iman edip uslandık, ne mutlu!

Bizim pazarımızda itibar görmez madde
bizim geçer akçemiz pırıl pırıl düşünce.

Işıktan evler yapar
kapısını sevgiden takarız;
çok küçük bir kapı bu,
geçmek için buradan
iman ister bilgiye
inan ister sevgiye.

Gaç o kapıdan geç,
gözlerin başka görsün
ellerin öylesine büyüsün ki
kolların öylesine uzansın.
İnsanlar umut,
insanlar bilgi,
insanlar sevgi,
insanlar rahmet bekliyor.

Bunlarla dolu hep bizim evimiz
biz,
verdikçe kazanırız
aldıkça kazanırız.

Tüm insanlar,
sizlere açık bizim kapımız.
Susayan gelsin,
dileyen gelsin,
bilmeyen gelsin.

Bizde bitmez bir hazine var ki
harcadıkça çoğalan, ne mutlu!

Fikri Doğan

Sovyetlerde Ufoloji

(Baştarafı Sayfa 30'da)

dır. Meteoritlerdeki organik orijinli fosillerle ilgili daha ileri çalışmalar 1961'de New York Üniversitesi'nden George Claus ile Fordham Üniversitesi'nden Bartholomew Nagy tarafından yapılmıştır. Claus ve Nagy inceledikleri meteoritte birçok mikroskopik partikülün fosilleşmiş deniz yosununa benzediğini söylemişlerdi. Bunlardan başka bu meteoritlerde DNA molekülleri de saptanmıştır ki, bu onların biyolojik orijinli olduğunun en güzel delili olmaktadır. Bunun daha kuvvetli delili Kanada'dan Frank Staplin'den gelmişti. Staplin, hücrelerden oluşmuş bir doku tespit et-

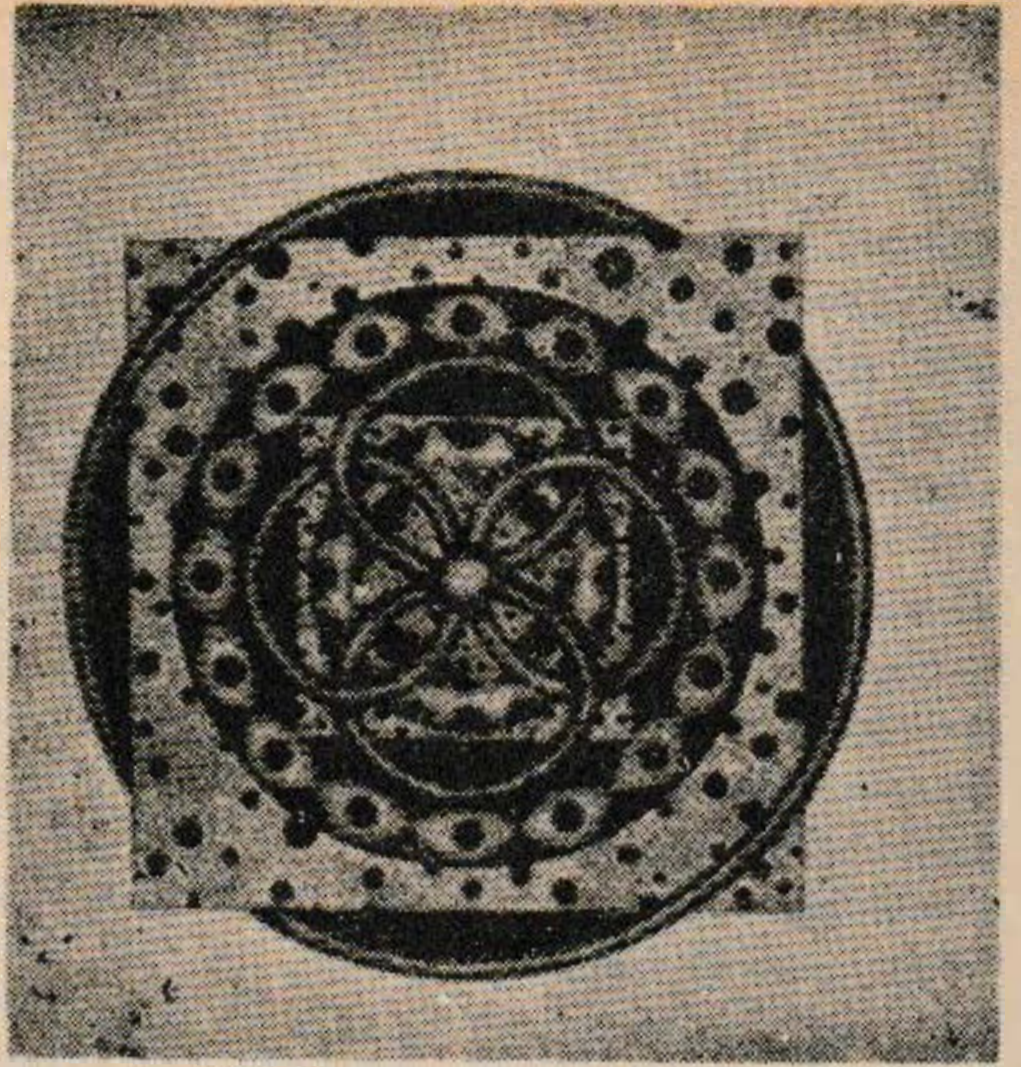
mişti. Frederick Sisler yapmış, meteoritlerden aldığı mikro organizmalardan bir kültür hazırlamıştır. Besbelli ki dünya dışı organizmaların sporları dış uzayda yaşamaktadır.

Bir yandan alınan bu ilginç sonuçların yorumları devam ederken, diğer yandan da yeryüzüne düşen meteoritlerin dünyasal organizmalarla buluşmasını önleyici, koruyucu yöntemler geliştirilmektedir. Zira şimdiye kadar meteoritlerde saptanmış olan ve bundan sonra da saptanacak olan dünya dışı hidrokarbonlar ve fosillimsi organize elementler Ekzobiyooloji için çok esvali etüd malzemesi olmaktadır.

(Devam Edecek)

Himalaya dağlarının arkasında gizli Bhu-tan krallığı, eşsiz bir mistik Budist geleneği dünyasıdır. Bu uzak ve özenle korunan bölgeye gitme şansını bulanların ziyaret merkezi mutlaka Batı'daki heybetli Paro Dzong kalesi olacaktır. Tapınağın avlusundan insanın soluğunu kesen bir manzara görünür. Sağlam duvarlar boyunca uzanan çardaklar manzarayı daha da güzelleştirir ve freskleri gölgeler. Budist ikonografisiyle ilgilenen ziyaretçiler gözlerine inanamayacaklardır. Doğu kapısının solunda, parlak kırmızı renkte, alevden bir halkayla çevrili dev bir mandala freski göze çarpar. Bu mandala'daki üçlü helezon, Evreni oluşturan «İlk Hareketi» simgelemektedir. Aslında bu tasvirde, geleneksel mandala'lardaki ortak özelliklerin çok azı bulunmaktadır. Bir galaksi tasvirini ya da bir atom modelini andırması nedeniyle, tuhaf bir model niteliği vardır.

Tapınağın duvarlarındaki öbür dört mandala freski ise, Evrenin biçimlenirken geçirdiği evreleri yansıtmaktadır. Maddeleşmenin giderek artması, salt enerjinin maddeye dönüşmesi, birbirini izleyen fresklerde gittikçe sayıları artan kare biçimleriyle yansıtılmıştır. Bu mandala'lar dizisinde yansıyan ve eski yazıtlarda değinilen Budistik kozmoloji, sonsuz bir uzayın içindeki milyonlarca dünyayı ve yıldız sistemlerini, sonsuz bir evrim, yokoluş ve yeniden doğuş süreci gösteren yüz milyonlarca yıllık çağları kapsar. Bu kozmolojiye göre, dünyamız sayısız yersel hayat biçimlerinin yalnızca küçük bir tezahürüdür. Nitekim, Dünya Gezegeni «Ölümlülerin Dünyası» adıyla anılmakta ve bir sürü evrenden biri olan evrenimizi oluşturan binlerce dünyadan yalnızca bir tanesi olarak anlatılmaktadır. Bu bitmez tükenmez uzaydaki her bir evren, sınırsız olarak «rüzgâr» veya «mavi-yeşil hava» adı takılmış, çapraz şimşeklerle tasvir edilen, birbirine örülü kozmik enerjilerin oluşturduğu bir ağla dengelenmektedir. Eski yazılarda sürekli olarak «güç» ve «enerji» sözcüklerine rastlıyoruz. Geçen yüzyılın batılı bilim adamları bu evren görüşünü tuhaf, gerçek dışı ve yalnızca mitolojik bir fantazi olarak görüyorlardı. Oysa bugün bu görüşün şaşılacak derecede bir gerçeklik taşıdığını farketmeye başladık.

MANDALA

Blanche C. Olschak

Mandala, bir piskogramdır. Yansıttığı biçimler, ruhsal bir içeriğin izdüşümleridir ve bu içeriğin bir anahtarı vardır. Meditasyon yapan kişinin düşünceleri, bu ikonografik araçlar, yani «görsel araçlar» (yantra'lar) yardımıyla iç benliğe yönelir ve orada kişi gerçekleşme bulur.

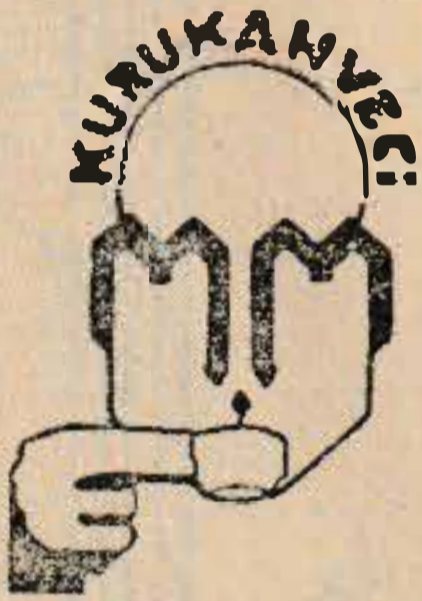
Paro Dzong'daki tapınağın avlusunda görülen kozmik mandala'lardan biraz daha sonraki bir döneme ait olan geleneksel mandala'larda bir daireyle sınırlanan bölüm, meditasyon yapan Budistin ruhsal zenginliğe kavuştuğu (yani ekstaziye vardığı) alandır. Mistik meditasyon bir coşku durumu yaratmalı, kişinin «kendi dışına çıkmasına» (yani ekstaziye) yol açmamalı, tersine ancak ilâhi kıvılcımın belirdiği derin benlikte bulunabilecek bir bilinçlilik durumu yaratmalıdır. Mistik meditasyon yapan kişi, ilâhi enerjiyi çağırarak, bu enerjinin iç benliğinde belirmesi sonucunda onunla özdeşleşir. Bu durumu gerçekleştirmede kullanılan yollardan biri, hattâ kişiyi çevreden merkeze ulaştırdığı için, belki de en eşsiz araç mandala'dır.

Nisbaten basit ve kolay kavranabilen, Mahayana ekolüne ait mandala'lar bir kılavuz, yahut bir «çözgü» ya da «izleme aracı» (tantra) olarak kullanılır; «görsel araç» (yantra) ile «düşünsel araç» (mantra), yani aydınlatıcı sözcük «tantra»yı tamamlar. Mandala'lar çok eski çağlardan süregelmeleri nedeniyle bugün derin anlamlarını yitirerek «kutsal formüller» haline gelmişlerdir.

Mandala'nın bugün Batı'da tanınan daha genel ve klasik biçimi altındaki fonksiyonu, kozmik içeriğinin anlaşılmasını sağlar. Mandala zihinde dünyanın oluşumuyla ilgili gö-

rüntüler yaratarak, ilk insanın yeryüzünde belirmesinden önceki bir zamana geri dönüş sağlar; insanlar arasındaki kozmik bağı ve zamanın başlamasından önceki dönemi, yer ve yerüstü düzeylerinde olagelen şeylerin özünü yansıtarak «ilk harekete» ve bunu izleyen fiziksel biçimleşmeyi yaratan ilk yoğunlaşmaya götürür bizi. Bu resimler yalnızca mistik geleneğin «düşünce araçları» ya da «yol gösterici çözümleri» olsalar bile, ruhsal zenginliği sürdürmek ve bize ileterek karanlıklara gömülmesini önlemek için bir çaba da sayılabilirler.

IMAGE ROCHE - 27

Yasas 131/1911 1871

KURUKAHVECİ MEHMET EFENDİ MAHDUMLARI

EN NEFİS KAHVEYİ BULABİLİRSİNİZ

SATIŞ YERLERİ :

Eminönü, Tahmis Cad. Beyoğlu Balıkpazarı ve
Kadıköy Çarşısı Mağazaları

Eminönü Tel. 22 00 80

RUHUN KURTULUŞUNDA

H İ N D U İ Z M

YENİ YAVINLANDI

P. K. 1157 — Ruh ve Madde, Fiyatı : 50 TL.

ÖDEMELİ İSTEYİNİZ